HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

LXVIII

WILLIAM SHAKESPEARE

PERICLES

WILLIAM SHAKESPEARE

PERICLES

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN: HAMDİ KOÇ

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

II. BASKI

Genel Yayın: 1302

Hümanizma ruhunun ilk anlayış ve duyuş merhalesi, insan varlığının en müşahhas şekilde ifadesi olan sanat eserlerinin benimsenmesiyle başlar. Sanat şubeleri içinde edebiyat, bu ifadenin zihin unsurları en zengin olanıdır. Bunun içindir ki bir milletin, diğer milletler edebiyatını kendi dilinde, daha doğrusu kendi idrakinde tekrar etmesi; zekâ ve anlama kudretini o eserler nispetinde artırması, canlandırması ve yeniden yaratmasıdır. İşte tercüme faaliyetini, biz, bu bakımdan ehemmiyetli ve medeniyet dâvamız için müessir bellemekteyiz. Zekâsının her cephesini bu türlü eserlerin her türlüsüne tevcih edebilmiş milletlerde düşüncenin en silinmez vasıtası olan yazı ve onun mimarisi demek olan edebiyat, bütün kütlenin ruhuna kadar işliyen ve sinen bir tesire sahiptir. Bu tesirdeki fert ve cemiyet ittisali, zamanda ve mekânda bütün hudutları delip aşacak bir sağlamlık ve yaygınlığı gösterir. Hangi milletin kütüpanesi bu yönden zenginse o millet, medeniyet âleminde daha yüksek bir idrak seviyesinde demektir. Bu itibarla tercüme hareketini sistemli ve dikkatli bir surette idare etmek, Türk irfanının en önemli bir cephesini kuvvetlendirmek, onun genişlemesine, ilerlemesine hizmet etmektir. Bu yolda bilgi ve emeklerini esirgemiyen Türk münevverlerine şükranla duyguluyum. Onların himmetleri ile beş sene içinde, hiç değilse, devlet eli ile yüz ciltlik, hususi teşebbüslerin gayreti ve gene devletin yardımı ile, onun dört beş misli fazla olmak üzere zengin bir tercüme kütüpanemiz olacaktır. Bilhassa Türk dilinin, bu emeklerden elde edeceği büyük faydayı düşünüp de şimdiden tercüme faaliyetine yakın ilgi ve sevgi duymamak, hiçbir Türk okuru için mümkün olamıyacaktır.

23 Haziran 1941
Maarif Vekili
Hasan Âli Yücel

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

WILLIAM SHAKESPEARE
PERICLES

ÖZGÜN ADI
PERICLES

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN
HAMDİ KOÇ

SHAKESPEARE DANIŞMANI
CEVZA SEVGEN

SHAKESPEARE EDİTÖRÜ
RANA TEKCAN

GÖRSEL YÖNETMEN
BİROL BAYRAM

GRAFİK TASARIM VE UYGULAMA
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

I. BASKI EYLÜL 2007, İSTANBUL
II. BASKI OCAK 2011, İSTANBUL

ISBN 978-9944-88-171-5 (KARTON KAPAKLI)

BASKI
YAYLACIK MATBAACILIK
LİTROS YOLU FATİH SANAYİ SİTESİ NO: 12/197-203
TOPKAPI İSTANBUL
(0212) 612 58 60
Sertifika No: 11931

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
İSTİKLAL CADDESİ, NO: 144/4 BEYO LU 34430 İSTANBUL
Tel. (0212) 252 39 91
Fax. (0212) 252 39 95
www.iskultur.com.tr

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

LXVIII

WILLIAM SHAKESPEARE

PERICLES

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN: HAMDİ KOÇ

TÜRKİYE İŞ BANKASI
Kültür Yayınları

Bir Fırtına, Bir Doğum ve Bir Ölüm: Pericles.

Shakespeare'i büyük trajedileriyle tanırız, malum, *Hamlet*'le, *Macbeth*'le, *Romeo Juliet*'le, *Lear*'la, *Julius Caesar*'la. Bunlar, okunmasa, filmleri seyredilmese bile, hafif bir sanat kültürü kapsamında herkesin bildiği, hatta tüm insanlığa malolmuş isimler. Shakespeare'e biraz daha meraklı olanlar, artık tiyatro seyircisi kimliği de kazanmış olarak, komedilerini de bilirler, *Onikinci Gece* ya da *Kısasa Kısas* gibi. Bu komediler ve başka birkaç tanesi daha tiyatrolarımızda sıkça oynandı. Shakespeare'le tanışıklığımızın bir adım sonrası, *III. Richard* ya da *V. Henry* gibi tarihi oyunlarını seyretmiş ya da okumuş olmaktır. Bu kadarı artık iyice kuvvetli bir Shakespeare ilgisini gösterir.

Trajediler, komediler ve tarihi oyunlar dışında Shakespeare'in bir de eğer Shakespeare ilgisi ifrat derecesinde değilse kolay kolay kimsenin tanışmayacağı, yaklaşmayacağı bir kısım oyunu vardır, 'Son Oyunlar' ya da 'Romanslar' diye bilinir. Bu grupta *Pericles*, *Kış Masalı*, *Cymbeline* ve *Fırtına* yer alır. *Fırtına*'yı özel bazı cazibeleri sayesinde kazandığı popülerlik nedeniyle bir kenara koyarsak, bu üç oyun herkesin en uzağındaki oyunlar olarak kalırlar. Bugün bu üç oyunun kolay kolay sahne yüzü görmediklerini hemen söyleyeyim.

Tabii, herkese bu kadar uzak olan bir oyunu vaktiyle benim de keşfetmem için bir sebep yoktu. Öğrencilik yıllarımda ben de herkes gibi, Can Yücel'in o tatlı deyişiyle, "Shakespeare'i tarife ne hacet / Hamlet'le Ofelya'ya bereket" ikliminde görüyordum Shakespeare derslerimi. Ama bir raslantı bana Shakespeare'i yeniden keşfetmem için güçlü bir sebep verdi. T.S. Eliot'ın *Marina* diye bir şiirini okudum, şiir başımı döndürdü, hatta bazı dizeleri ("Köpeğin dişlerini sivriltenler / Yani ölüm") iyice aklıma tebelleş oldu ve sonunda o Marina'nın peşine düştüm. Marina Pericles'in kızıymış, Shakespeare'in oyunundaki. O gün, "Ah kızım" dizesiyle biten bir şiir sayesinde, Shakespeare'in yasak bölgesine adım attım. Bugün, siz de oraya adım atmış bulunuyorsunuz.

*

Pericles, Shakespeare'in en güzel ya da en büyük oyunlarından biri değildir elbette, ama en 'tatlı' oyunudur. Tadı basitliğinden ve hatta, biraz abartacağım ama, demokratlığından gelir: trajedilerdeki büyük olaylar karşısında büyük ruhsal sarsıntılar geçiren ve bunları bize ifade eden, her biri trajik kahraman olmayı hakedecek kadar büyük ve zengin birer karakter olan oyun kişileri burada yerlerini, yine kral, kraliçe, prens, prenses filan ama, sonuçta 'gariban' kişilere bırakırlar. Burada kahramanlar artık kahraman değillerdir: isteyen, hata yapan, yoldan çıkan, günah işleyen, bunların karşılığında varını yoğunu kaybeden, acı çeken, ceza çeken, çile çeken ve ders alıp yola gelen kişilerdir. Hepsi esasen birer küçük adamdır. Burada, ilk kez, hatalar küçük, hatta gündelik, ama cezalar büyüktür. Çünkü burada Tanrılar iş başındadırlar, günahları cezasız, çileyi ödülsüz bırakmazlar. Kimsenin başına sebepsiz yere bir felaket gelmez; çocuklar ana babalarının günahını çekerler, ama o sürede Tanrılara (ya da Tanrıçalara) olan bağlılıklarını korur, onlara olan inançlarını kaybetmez, onların gücünden ve amacından şüphe etmezlerse onlar da sonunda (mesela, Marina gibi, 14 yıl içinde) eski güzel hayatlarına kavuşurlar.

Hayat tuzak dolu, insanlar hataya eğilimli, kader acımasız olunca, eh, biz de oradaki kişileri kendimize çok uzak bulmuyoruz. Bulmadığımız için de, diğer oyunların aksine, burada, *Pericles*'de, gözlerimiz tatlı tatlı yaşarabiliyor. Bu oyunun böyle bir etkisi var: *dokunaklı*. Çünkü alçakgönüllü. Kral Pericles aynı bizim gibi bir insan: kaderin tokatını yeyince bunu şiirli sözlerle dramatize etmek yerine çöküp kalıyor, hayata küsüp, saçı sakalı salıp, paçavralara sarınıp köşesine çekiliyor ve çok anlamlı bir şekilde, kimse onu konuşturmayı başaramıyor. Shakespeare, bu kez, retoriği çile sonrasına, kavuşma anlarına saklıyor.

Bütün bu talih-insan alışverişi, tanrı müdahalesi, çile yoluyla telafi, vb., elbette ahlakçı bir duruşa işaret ediyor. Ahlakçı duruştan kastım, yazarın insanlara bir çeşit 'doğru yaşama dersleri' vermesi. Kitapta karşınıza çıkan ilk günahın 'şehvet' olması ilginçtir. Hatanın, hatta düşüncesizliğin, ya da özensizliğin/ilgisizliğin de günah kadar ağır bedelleri olabilir. Dolayısıyla insan sorunsuz bir hayat istiyorsa sahip olduğu şeylere zamanında ve yeterince değer vermelidir. Şimdi, daha en başta Pericles'e sorulacak soru şudur: "Sana ne elin Antakya kralının güzel kızından? Memleketinde güzel kız mı yoktu da oralara gittin, başını derde soktun?" Ama işte, birileri biz haddimizi bilelim diye bizden önce hata yapmak ve bize göstermek zorunda.

Başka bir yazarın elinden çıksa kolay itibar edilmeyecek böyle bir macera yorumu Shakespeare'in elinden çıkınca bile itibar görmek için epey mücadele etmek zorunda kalıyor, banalliğe düşmemek için. Shakespeare bu kadar mesajlı bir oyunun romans tadını bozmamak, ikide bir sahneye gelip giden tanrılar/tanrıçalar koyup oyunu Aeskilyuslaştırmamak için çaba sarfetmiş olmalı. Oyunun ortalarında hissetmeye başladığımız mistisizm bu çabanın bir ürünü olabilir. Oyun boyunca dönüm noktası olan iki üç sahnede müzik kullanımına dikkat çekmek isterim. Müzik yoluyla yaratılan misti-

sizm Shakespeare'in *Pericles*'le başlayan son oyunlarının ortak atmosferidir. Ahlakçılık dindarlığa dönüşmeden, ve ilginçtir, bireyin macera yaşama, romans kahramanı olma, hata yapma ve hatasını telafi etme hakkını da elinden almadan, müzik yoluyla ilahi bir nitelik kazanır ve hikayeyi kaba saba anlatı mekanizmalarının tuzağına düşmekten kurtarıp sanat tadına tat katar. Müziğin düşüncesi bile güzeldir çünkü. Kaldı ki Shakespeare bize *Fırtına*'da, sadece tanrıların değil, bireyin de ilahi güçleri olduğunu gösterecektir, yine müzik yoluyla.

*

Son olarak *Pericles*'in tarihi hakkında birkaç söz: *Pericles* yazarlığı tartışmalı bir oyundur. Shakespeare'in sağlığında oynandığı zaman (1608) tüm oyunları içinde en popüler oyunu olmuştur. Öte yandan, oyunun metin olarak zayıflığı, diğer Shakespeare oyunları kalitesinde, üslubunda, tadında olmaması, Shakespeare'in ilk onaylı toplu eserleri sayılan 1623 tarihli First Folio denen edisyonda yer almamış olması sonradan *Pericles*'in Shakespeare tarafından yazılmadığı kanaatini yaratmış. Bu kanaat zaman içinde birçok şekil değiştirmiş. Bugünkü son şekli ilk iki perdenin başka bir yazar tarafından Shakespeare'le ortaklaşa yazıldığı, Shakespeare'in kendisinin üçüncü perdeden itibaren işi ele aldığı. Bu da üsluptan, ifade kalitesinden ve Shakespeare'in alameti farikası olan imgelerden ve kelime tercihlerinden anlaşılıyor. Yine de tabii, bu oyunları yazarken Shakespeare artık o eski Shakespeare değil: *Pericles*'den itibaren Shakespeare'de *Macbeth* elektriğini beklememek lazım. Shakespeare artık kendine yeni bir metafizik ve daha esnek bir üslup yaratmış, kendine yeni serbestlikler tanımıştır. Son Oyunlar bir bütünlük içinde okundukları zaman bu izlenimi, yani Shakespeare'in sanatına yeni bir başlangıç yaptığı izlenimini güçlü bir şekilde uyandırıyor. Çünkü başkalar.

Pericles ise yüzyıllar boyunca kurbanı olduğu eleştirmen/editör kanaati fırtınasının ardından, yirminci yüzyıl başında eleştirmenlerin, uzmanların gözünde birdenbire önem kazandı ve o önem bu yüzyıla da taşındı. Hafifliği şimdi 'yanıltıcı basitliği' diye adlandırılıyor. Gerçi oyunun yine sahnelendiği, sinemaya uyarlandığı filan yok ama, gizli anlamlarıyla, çağrışımlarıyla, güçlü simgeleriyle, içe işleyen dramıyla artık sıkı bir tartışma ve keyif sebebi.

Hamdi Koç

Pericles

Kişiler

ANTIOCHUS, Antakya Kralı.
PERICLES, Sur Prensi.
HELICANUS ve ESCANES, Surlu devlet adamları.
SIMONIDES, Pentapolis Kralı.
CLEON, Tarsus Valisi.
LYSIMACHUS, Midilli Valisi.
CERIMON, Efesli bir bey.
THALIARD, Antakyalı bir bey.
PHILEMON, Cerimon'un uşağı.
LEONINE, Dionyza'nın hizmetkarı.
Teşrifatçı.
Muhabbet Tellalı.
BOULT, Tellalın uşağı.

Antiochus'un kızı.
DIONYZA, Cleon'un karısı.
THAISA, Simonides'in kızı.
MARINA, Pericles'le Thaisa'nın kızı.
LYCHORIDA, Marina'nın dadısı.
Genelev Sahibesi.

Lordlar, Hanımefendiler, Şövalyeler, Beyefendiler, Denizciler, Korsanlar, Balıkçılar ve Haberciler.

DIANA
GOWER, Koro yerine.

SAHNE: çeşitli ülkelere dağılmıştır.

PERICLES, SUR PRENSİ

I. Perde

(Gower girer.)
(Antakya Sarayı'nın önü; girişin yukarısında kelleler görünüyor.)

Eski bir şarkıyı söylemek için
Küllerinden kalkıp geldi bilge Gower,
İnsanın narin bedenine büründü
Gözünüzü memnun, kulağınızı mesut etmek için.
Bayramlarda söylenirdi bu şarkı,
Oruç akşamlarında ve kutlu günlerde;
Hanımlar, beyler ibret alırlardı
Bu şarkıdan kendi hayatlarına:
Maksat doğru yolu göstermekse,
Eskiler herşeyin doğrusunu bilir.
Siz de eğer bilginin daha ileri olduğu yeni
Devrin çocuğuysanız şiirime kulak verin;
İhtiyar bir adamın şarkısını dinlemek
Gönlünüze neşe katsın.
Dilerim ömrüm olur ve sizin için
Tüketirim ömrümü mum ışığı gibi.
Neyse. Burası Antakya, Büyük Antiochus kurdu

Bu şehri, payitahtı olsun diye, ki
En güzel şehri olmuştur Suriye'nin,
Yazarların yalancısıyım.
Bu kral kendine bir hanım aldı,
Hanım öldü, ardında bir kız bıraktı,
Öyle cıvıl cıvıl ve güzel bir kız ki
Sanki tanrılar boş zamanlarında yaratmışlar;
Babası kıza ilgi duydu
Ve aklını çeldi kızın ensest peşinde.
Çocuk kötü, ama baba besbeter, var mı
Kendi canını ayartmak bu menfurluğa.
Ama bir başlayınca adet oldu bir vadede
Günah günahtan sayılmaz oldu.
Bu günahkar kızın güzelliği
Nice prensi o yana çekti,
Yatak arkadaşı olur mu diye,
Evlilik hazlarının arkadaşı olur mu diye;
Bunu önlemek için kral yasa çıkardı,
Kızı tutmak, adamları korkutmak için;
Kızı kendine eş isteyip de
Bilmeceyi bilemeyen hayatını kaybetti.
Böylece uğruna çok kişi öldü,
Şu acı bakışlardan da anlaşılacağı üzre.
(Kellelere işaret eder.)
Şimdi olacaklarda gözlerinizin yargıçlığına
Sunuyorum davamı, o en iyi yargı makamına.
(Çıkar.)

I. SAHNE

(Antakya.)
(Antiochus, Prens Pericles ve maiyeti girer.)

ANTIOCHUS
Genç Sur prensi, artık iyice biliyorsun
Giriştiğin maceranın tehlikesini.

PERICLES

Biliyorum, Antiochus; ama onu övmenin
Şanından cesaret alan bir ruhla,
Ölümü bu uğurda tehlike saymıyorum.

ANTIOCHUS

Müzik!
(Müzik çalar.)
Kızımızı getirin, gelin gibi giyinmiş olsun,
Bizzat Zeus'un kucaklamasına layık;
Anne karnındayken, tanrıça Lucina'nın vaktine kadar,
Tabiat bu çeyizi verdi ona: varlığını süslemek için
Yıldızlar meclisi toplanıp herşeyin
En mükemmelini dokudular ona ellerinde olan.
(Antiochus'un kızı girer.)

PERICLES

Şuraya bak, bahar gibi giyinmiş geliyor,
Kullarına şeref veriyor; düşünceleri insana
Şan katan her erdemin kralı!
Yüzü övgüler kitabı, hiçbir şey okunmuyor
İnce zevklerden başka, sanki hüzün
İlelebet silinmiş yüzünden, ve öfkeye yer yok
O yumuşaklığın yanında.
Ey tanrılar, siz ki beni erkek yaptınız, aşka attınız,
Arzu ateşini yaktınız göğsümde,
Şu ilahi ağacın yemişini tadayım ya da
Ölüp gideyim diye serüven peşinde, yanımda olun,
Nasıl ben oğul ve köle olduysam iradenize,
Olun ki yakalayayım bu sınırsız mutluluğu!

ANTIOCHUS

Prens Pericles–

PERICLES

Ki oğlu olacak Büyük Antiochus'un.

ANTIOCHUS

Önünde bu güzel peri duruyor,

Altın yemişli, ama dokunması tehlikeli;
Çünkü ölümcül ejderhalar var seni korkutacak.
Yüzü cennet gibi, dürtüyor seni
Hakedenin kazanacağı ihtişamını seyretmeye;
Ama haketmeden uzanmaya yeltenirse gözün
Sonun geldi demektir külliyen, bilesin.
Vakti zamanın şu meşhur prensleri, tıpkı senin gibi,
Onlar da duyup geldiler macera aşkıyla,
Şimdi anlatsınlar sana sözsüz dilleri, ışıksız gözleriyle,
Nasıl şu yıldız tarlasından öte gidemeden
Cupid savaşlarında can verip şehit olduklarını,
Ve salık versinler sana soluk suratlarıyla,
Ölümün çıkış olmayan ağına atılmaktan vazgeçmeni.

PERICLES

Antiochus, sağol, aciz ölümlülüğüme
Kendini tanımayı öğrettin,
Ve şu korkunç şeylerle hazırlamayı
Bedenimi, onlar gibi beni de bekleyen şeye;
Ölümün anısı ayna gibi olmalı,
Bize hayatın bir nefes, hayata
Güvenmenin de hata olduğunu söyleyen.
Vasiyetim olsun o halde; dünyayı tanımış,
Gökleri anlamış, ama dünyevi zevklerden artık
Hazzetmeyen hastalar gibi:
Mutlu bir barış bırakıyorum sana
Ve tüm iyi insanlara, bir prense nasıl yakışırsa;
Servetim de geldiği yere, toprağa dönsün.
(*Prenses'e.*)
Ama sana olan lekesiz aşk ateşim yok mu.
İşte hazırım hayat ya da ölüm yoluna,
En sert darbeyi bekliyorum, Antiochus.

ANTIOCHUS

Madem laf anlamıyorsun, oku o zaman sonunu:
(*Bilmeceyi öfkeyle yere fırlatır.*)

Okunur da çözülmezse, hükmedilir ki
Senin de kanın akacak, senden öncekiler gibi.

KIZI

Hepsi içinden deneyenlerin, sen muzaffer olasın!
Hepsi içinden deneyenlerin, sen mutlu ol isterim.

PERICLES

Yiğitçe meydana çıkıyorum,
Kimseden de akıl istemiyorum
Sadakat ve cesaretten başka.
(Bilmeceyi okur.)
Yılan değilim ama bana can veren
Annemin etinden beslenirim.
Bir koca aradım, ararken
O ilgiyi babada buldum.
Kendisi baba, oğul, biraz da koca;
Ben annesi, karısı, ama evladı da:
İki kişi nasıl bu kadar çok olur,
Canını seven cevabını bulur.
(Kendi kendine.)
Keskin kılıç var sonunda: ama göğe insanın işlerini
Gözlesin diye sayısız göz veren ey ilahi güçler:
Nasıl oluyor da gözlerine perde çekmiyorlar ilelebet
Bunlar doğruysa eğer, okumak bile kızartırken yüzümü?
Ey sırça güzel, seni istedim, hâlâ da isterdim,
Bu gösterişli sandık menfurluk dolu olmasa.
Ama bil ki aklım isyan ediyor artık;
Kim ki içindeki günahı bile bile uzanır kilide
Makbul adam değildir zerrece.
Sen güzel bir kemansın, teller duyguların,
Dokununca insana meşru müziği tattıracak,
Göğü yere çekip tanrıları sus pus edecek;
Ama vaktinden önce çalınırsa
Yalnızca cehennemi ayağa kaldıracak.
(Prenses'e döner.)
Doğrusu, umurumda değilsin.

ANTIOCHUS

Prens Pericles, sakın, hayatın üstüne,
Bu da kanunumuzun ötekiler kadar
Sert bir maddesidir. Zamanın doldu:
Şimdi ya açıkla ya da cezanı çek.

PERICLES

Büyük kral,
İşlediği günahları işitmeyi kimse sevmez;
Söylersem yüzünüze karşı hakaret etmiş olurum.
Hükümdarların icraatlarını anlatan kitap varsa birinde
Saklamalıdır o kitabı etrafa göstermek yerine;
Kötülüğün söylentisi azgın rüzgar gibidir,
İnsanın gözüne toz kaçırır yayılmak isterken;
Ama sonu böyle pahalıya patlayacaksa,
Nefes tutulur, yaşlı gözler gayet berrak görür
Canlarını yakacak havayı. Kör köstebek sivri
Tepeler yığarken göğe doğru, ezilir gider zavallı kurtçuk
Dünyanın insan zulmüyle inlediğini anlatacağım diye.
Kral dünyanın tanrısıdır; menfur da olsa isteği kanundur;
Zeus yoldan çıksa, kimin haddine Zeus'a aman demek?
Senin bilmen kafi; daha da bilinsin istemezsin,
Daha fena olacağını bilir, ezer geçersin.
Herkes sever ilk düşüp beslendiği rahmi,
Öyleyse izin ver dilime öyle sevsin kellemi.

ANTIOCHUS *(Kendi kendine.)*

Hay kafanı koparaydım! anlamı buldu;
Ama onu kandıracağım. *(Yüksek sesle.)* Genç Sur Prensi,
Her ne kadar fermanımızın kesin mahiyetince
Kalan ömrünü iptal etmemiz gerekse de,
Yorumun yanlış oldu çünkü,
Yine de, diyoruz, hoş endamına bakarak
Hâlâ bir umut var galiba:
Sana kırk gün daha mühlet veriyoruz;
Bu zaman içinde sırrımızı çözersen,

Bir merhamet bize bir oğul verdi der, seviniriz;
O zamana kadar konuğumuz olacaksın
Bizim şerefimize, senin şanına yakışır şekilde.
(Pericles dışında herkes çıkar.)

PERICLES
Nezaket nasıl da saklıyor günahı,
İkiyüzlülük herşeye hakim olunca,
Herşey sadece şeklen iyi görünüyor!
Ama yanlış anladığım doğruysa,
O zaman açık ki iğrenç ensestle
Ruhunu kirletecek kadar kötü değildin;
Öte yandan hem baba hem oğulsun
Evladına yakışıksız temaslar yoluyla,–
Bu zevkler babaya değil kocaya yakışır;
Kız da anasının etiyle besleniyor,
Ana-baba yatağını lekelemek yoluyla;
Yılan gibi ikisi de, en tatlı çiçeklerden
Beslenseler de zehir üreten.
Elveda, Antakya! akıl gösteriyor insana,
Geceden daha karanlık işler yapıp da utanmayanlar
O işleri ışıktan saklayacak hiçbir yoldan sakınmazlar.
Bilirim ki bir günah bir yenisini doğurur;
Cinayet öyle yakındır şehvete, ateş dumana nasılsa.
Zehir ve ihanet elleridir günahın,
Ve kalkanlarıdır, utancı savuşturmanın:
Kendini aklamak için hayatıma kastetmeyesin diye
Kaçarak kurtulacağım bu tehlikeden öyleyse.
(Çıkar.)
(Antiochus girer.)

ANTIOCHUS
Anlamı buldu,
Bunu kellesiyle ödemeli. Ölsün ki
Rezaletimi cümle aleme ilan etmesin,
Antiochus günah işliyor demesin millete

Böyle iğrenç bir biçimde;
Demek ki bu prens derhal ölmeli;
Düşen kellesi şerefimi temin etmeli.
Kimse yok mu bize bakacak?
(Thaliard girer.)

THALIARD
Efendimiz mi çağırıyor?

ANTIOCHUS
Thaliard,
Sen bizim mabeyincimizsin, Thaliard; aklımız
Gizli kararlarını senin sırdaşlığına açar;
Sadakatine bakarak senden istekte bulunacağız.
Thaliard, işte zehir, işte altın;
Sur prensinden nefret ederiz; onu öldürmen gerek:
Nedenini sormak sana düşmez:
Çünkü biz öyle isteriz. Söyle, olmuş bilelim mi?

THALIARD
Efendimiz, olmuş bilin.

ANTIOCHUS
Bu yeter.
(Haberci girer.)
Nefesin serinletsin seni, aceleni söyle de.

HABERCİ
Efendimiz, prens Pericles kaçmış.
(Çıkar.)

ANTIOCHUS
Yaşamak istiyorsan sen de peşine düş; tecrübeli bir okçunun attığı ok nasıl vurursa nişan aldığı hedefi, sen de dönme öyle "Prens Pericles öldü," diyecek değilsen eğer.

THALIARD
Efendimiz, silahımın menziline soktuğum an hakkından gelirim onun: hoşçakalın, majesteleri.

ANTIOCHUS
Güle güle, Thaliard!

(Thaliard çıkar.)
Pericles geberip gitmeden
Aklım huzur bulmaz kalbimden.
(Çıkar.)

II. SAHNE

(Sur.)
(Pericles lordlarıyla girer.)

PERICLES
Kimse bizi rahatsız etmesin.
(Lordlar çekilir.)
Neden bu düşünce değişimi,
Bu hüzünlü yoldaş, bu donuk gözlü keder
Böyle tanıdık bir misafir benim için? bir an
Huzur yok ne gündüz yürür, ne gece uyurken,
Gece ki mezarı olmalı acının uzanıp uyuyacağı.
Burada zevkler gözümle oynaşıyor, ama gözüm
Hor görüyor zevkleri; korktuğum tehlike Antakya'da,
Kolları beni burada vuracak kadar uzun görünmüyor;
Yine de içimi ne zevk sanatı açıyor,
Ne de tehlikenin uzaklığı rahatlatıyor.
O halde şöyle: kuruntunun doğurduğu
Saplantılar endişeyle beslenip
Büyüyor; başta sadece olabilecek olanın
Korkusu iken sonra büyüyor,
Olmasın endişesine dönüşüyor.
Ben de öyle: büyük Antiochus'la
Savaşamayacak kadar küçüğüm,
Dilediğini yapabilecek kadar büyük o;
Konuşacağım sanacak, sessizlik yemini etsem de;
Onu saydığımı söylemek de kurtarmaz beni,
Ona leke sürebileceğimden şüphe ederse;
Öğrenildiğinde yüzünü kızartacak şeyin

Yolunu keser hangi yoldan öğrenilecekse.
Düşman kuvvetler yayacak memlekete,
Ve öyle dev görünecek ki savaş çalımıyla,
Dehşet yürek koymayacak millette,
Adamlarım karşı koymadan yenilecek,
Ve eziyet görecek masum halkım:
Kendime acıdığım yok, onlardır derdim,–
Ben şu ağaç tepelerinden farksızım
Onları besleyen kökleri koruyup savunan–
Bedenimi titretiyor, ruhumu eziyor bu dert,
Ceza çektiriyor bana cezayı bekleterek.

(Helicanus ve diğer lordlar girer.)

1. LORD

Neşe ve keyif dolsun kutsal göğsünüze!

2. LORD

Huzurlu ve rahat olsun içiniz,
Geri gelinceye kadar!

HELICANUS

Susun, susun; tecrübe konuşsun.
Krala iltifat edenler ona kötülük ederler,
İltifat günahı kızdıran körüktür;
İltifat edilen sadece kıvılcımdır
Rüzgarın ısıttığı, ışıldattığı;
Oysa azarlama iyi gelir krala uysalca
Ve edeplice, çünkü kral da insandır, yanılır.
Dalkavuk burada barış ilan eder ama
Binbir iltifatla, hayatınızı tehlikeye atar aslında.
Prensim, beni affedin, ya da canımı alın, dilerseniz;
Dizlerimden daha fazla alçalamam.

(Diz çöker.)

PERICLES

Bizi yalnız bırakın; ama iyice bir bakın
Ne gelir ne gider limanımıza,
Sonra buraya dönün.

(Lordlar çıkar.)

Helicanus,
Bizi etkiledin; yüzümüzde ne görüyorsun?
HELICANUS
Kızgın bir çehre, korkan bir efendi.
PERICLES
Prensin bakışında öyle bir şimşek varsa
Dilin nasıl cüret eder yüzümüzü öfkeye boğmaya?
HELICANUS
Bitkiler besin aldıkları güneşe bakmaya
Nasıl cüret ederlerse öyle.
PERICLES
Bilirsin ki senden
Canını alacak gücüm var.
HELICANUS
Baltayı kendim biledim;
Siz boynuma indirin, yeter.
PERICLES
Kalk, rica ederim, kalk;
Otur şöyle; sen dalkavuk değilsin;
Bunun için sağol; tanrı göstermesin
Krala hatasının saklandığını duymayı!
Prense yakışır bir danışman ve hizmetkar
Olan sen ki aklınla prensi hizmetlin yaparsın,
Söyle şimdi ne yapmalıyım?
HELICANUS
Sabırla katlanın
İçinizdeki bu acılara.
PERICLES
Doktor gibi konuşuyorsun, Helicanus,
Bana kendin içecek olsan tir tir
Titreyeceğin bir iksir veren.
Dinle öyleyse: Antakya'ya gittim,
Bildiğin gibi, ölüme meydan okuyup
Anlı şanlı bir güzeli elde etmeye çalıştım,
Oradan etrafa yayabileceğim bir konu var,

Prenslere silah, halka eğlence olacak.
Tahayyül ötesi bir yüzü vardı benim için;
Gerisi, kulağını aç, kapkara ensest;
Ben bunu öğrenince, günahkar baba
Farketmemiş, sakinmiş gibi yaptı; ama malum:
Zorbalar öpmeye kalkarsa korkmak gerekir.
Böylece korkum büyüdü, buraya kaçtım,
Esirgeyen gecenin, iyi kalpli gecenin
Örtüsü altında; ama buraya gelince baktım,
Geçti dediğim şey gelecek şey olabilir.
Bilirim, zorbadır, ve zorbanın korkusu
Azalmaz, büyür zamandan büyük bir hızla.
Şüphe ederse, ki şüphesiz eder,
Yerin kulağına söyleyeceğimden
Onun kara yatağını kapalı tutmak için
Kaç yiğit prensin kanının döküldüğünü,
Bu şüpheyi yoketmek için silaha başvurup
Ona yanlış yaptığım yalanını yayacak;
İşte o zaman, sözde yanlışım yüzünden,
Herkesi vuracak masum ayırmaz savaşın darbesi:
Önüne çıkan herkesi, ve seni de, onların arasında,
Üstelik beni bu yüzden kınadığın halde–

HELICANUS

Asla, efendim!

PERICLES

Gözümde uyku, yüzümde kan bırakmadı,
Aklımdaki tasalar, binlerce şüphe,
Nasıl önlerim bu fırtınayı diye;
İçimi rahatlatacak bir çare bulamayınca,
Soyluluk saydım kapılmayı bu acıya.

HELICANUS

Madem, efendim, konuşmama izin verdiniz,
Rahat konuşacağım. Antiochus'dan korkuyorsunuz,
Haklısınız, zorbadan korkmak gerekir,

Ya aleni savaşla ya da sinsi hıyanetle
Alacaktır canınızı.
O halde, efendim, bir süre uzaklaşın,
Öfkesi, hiddeti geçene kadar,
Ya da kesene kadar Kader hayat ipini.
Yetkinizi birine bırakın; o ben olursam,
Gün benden daha sadık vermez ışığını.

PERICLES
Sadakatinden şüphem yok;
Ama ya ben yokken haklarımı gaspederse?

HELICANUS
Kanlarımız birbirine karışır
Bize can veren toprakta.

PERICLES
Ey Sur, senden ayrılıyorum şimdi, Tarsus'a
Gitmek niyetim, orada senden haber alır,
Mektuplarına göre yön veririm hayatıma.
Halkımın iyiliği için duyduğum endişeyi
Sana devrediyorum; aklının gücü bunu taşıyabilir.
Sözüne itimadım var, senden yemin istemem;
Sözünde durmayan yemininde de durmaz.
Ama kendi dünyalarımızda güvende olacağız
Ve zaman şu iki gerçeği asla bozamayacak, sen bir
Kulun dirayetini gösterdin, ben de gerçek bir prensin.
(Çıkar.)

III. SAHNE

(Sur.)
(Thaliard girer.)

THALIARD
Demek burası Sur, burası da saray. Burada Kral Pericles'i öldürmem gerek; yoksa dönüşte asılacağım kesin: durum

tehlikeli. Adam akıllıymış, kraldan ne dilediği sorulunca kafası iyi çalışmış ve hiçbir sırrını öğrenmemeyi dilerim demiş: şimdi anlıyorum ki iyi sebepleri varmış: çünkü kral birinden cani olmasını isterse adam yemini gereği cani olmaya mecburdur. Aman! Sur lordları geliyor.

(Helicanus, Escanes ve diğer lordlar girer.)

HELICANUS

Kralınızın gidişini, Surlu dostlarım,
Daha fazla sormanız gereksiz.
Emrini mühürledi, bana teslim etti,
Açıkça söyledi seyahate gittiğini.

THALIARD *(Kendi kendine.)*

Nasıl? Kral gitti mi?

HELICANUS

Eğer illa da bilmek isterseniz neden
Müşfik onaylarınızı almadan gittiğini,
Size biraz anlatayım.
Antakya'dayken–

THALIARD *(Kendi kendine.)*

N'olmuş Antakya'da?

HELICANUS

Soylu Antiochus, bilmem hangi sebeple,
Ondan pek hazzetmemiş; ya da ona öyle gelmiş;
Hata mı etti, günah mı işledi diye tasalanıp,
Dertlenip, hatasını telafi etmek için
Kendini denizcinin hünerine teslim etmiş
Her an bir ölüm kalım meselesidir demeden.

THALIARD *(Kendi kendine.)*

Herhalde asılmayacağım artık, tam asılacakken.
Gittiğine göre, kral haberden memnun olmalı,
Kaçtı gitti diye, denizde kayboldu diye.
Ortaya çıkacağım. *(Yüksek sesle.)* Selam Sur lordları!

HELICANUS

Antiochus'un lordu Thaliard, hoşgeldiniz.

THALIARD

Kendisinden geliyorum
Prens Pericles'e mesaj getirmek için;
Ama geldiğimden beri anladığıma göre
Efendiniz bilinmeyen yollara düştüğü için
Mesajım geri dönecek geldiği yere.

HELICANUS

Bizim almamız için bir neden yok,
Efendimize gönderilmiş, bize değil;
Gitmeden önce dileriz ki
Antakya'nın dostları olarak, Sur'da şölen yapalım.
(Çıkarlar.)

IV. SAHNE

(Tarsus.)
(Tarsus Valisi Cleon, karısı Dionyza ve maiyetleri girer.)

CLEON

Dionyza, burada dinlenelim; bakalım
Başkalarının acılı hikayelerini anlatmak
Kendi acımızı unutmayı öğretecek mi bize?

DIONYZA

Bu söndürmek umuduyla üflemek olur ateşi;
Yüksek diye dağı kazan
Daha yüksek bir dağ diker o dağı devirip.
Ah kederli efendim, bizim acılarımız da öyle;
Acı çekmemek, talihe yanmamak imkansız,
Ağacı budamak gibi aynı, kestikçe büyüyor.

CLEON

Ah Dionyza,
Kim aç kalır da yiyecek istiyorum demez,
Ya da saklar açlığını ölene kadar?
Dilimiz ve derdimiz derinden çınlamaz mı?

Çığlığımız havaya karışmaz, gözümüzden yaş akmaz mı,
Göğsümüz soluk bulmaz mı daha da haykırmak için?
Yarattığı inlerken gökler uyukluyorsa hâlâ,
Duysun da acısın halimize, çare bulsun diye.
O yüzden haykıracağım yıllardır süren acılarımı,
Kesilirse nefesim, destek ol, sen de kat gözyaşlarını.

DIONYZA

Elimden geleni yapacağım, efendim.

CLEON

Bu Tarsus, yönettiğim bu şehir,
Vaktiyle hediyelere boğulan,
Sokaklarından servet taşan bu şehir,
Kuleleri arşa değecek kadar yüksekti,
Yabancılar hayran kalırlardı baktıkça;
Kadını, erkeği öyle zarif, öyle süslüydü ki,
Sanki ayna olurlardı birbirlerine güzellikte–
Sofraları öyle donatılırdı ki,
Sanki yemek değil, seyretmekti amaç:
Yoksulluk hor görülür, kibir baş tacı edilirdi,
Hayırseverlikse mide bulandırıcı denirdi.

DIONYZA

Ah, çok doğru.

CLEON

Bir de şu halimize bak da gör, gökler nelere kadir:
Yarattıklarını bol bol verdikleri halde
Toprağın da denizin de havanın da artık
Avuntu ya da ferahlık vermediği bu ağızlar,
Kullanılmamaktan çürüyen evler gibi,
Açlığa mahkum oldular kımıltısızlıktan;
Daha iki yaz önce tadacak yeni lezzetler arayan
Bu damaklar şimdi ekmek diye dilenir,
Bulursa bayram eder oldular;
Bebeklerini büyütürken imkansız
Nedir bilmeyen şu anneler şimdi

Biricik bebeklerini yemeye hazırlar.
Öyle keskin ki açlığın dişleri, karı koca kura çekiyor
Hangisi önce ölsün de ötekinin ömrü uzasın diye.
Burada bir bey durmuş, orada bir hanım ağlıyor;
Bir sürü insan yıkılıp kalmış, ama görenlerde
Onları gömecek takat bile kalmamış.
Doğru değil mi?

DIONYZA
Yanaklarımız ve çukura kaçmış gözlerimiz tanıktır.

CLEON
Ah, herkesin elinde kadeh,
Tadacak onca zenginliği olan şu şehirler,
Sefih iştahlarıyla duysunlar bu gözyaşlarını!
Tarsus'un sefaleti onların sefaleti olsun.

(Bir lord girer.)

LORD
Sayın vali nerede?

CLEON
Buradayım.
Söyle sıkıntını seni böyle apar topar getiren,
Rahatlık umudumuz dışında nasılsa.

LORD
Bize komşu kıyıda, bu yana gelen
Heybetli bir filo saptadık.

CLEON
Ben de öyle düşündüm.
Keder gelirken veliahtıyla gelir
Mirasçı olarak yerine geçsin diye;
Bizimki de aynı: sefaletimizden
İstifade eden komşu milletlerden biri,
Derin gemilerini askerle doldurmuştur
Bizi ezmek için, ki ezildik gitti çoktan,
Ve fethedecektir bu mutsuz halkı,
Kazanılacak şan bulunmayan bu diyarı.

LORD

Bu yersiz bir korku; çünkü, çektikleri
Beyaz bayrağa bakılırsa, bize barış getiriyorlar,
Ve dost olarak geliyorlar bize, düşman değil.

CLEON

İşte bir adam, salt gördüğünü anlatamayan:
En süslü ifadede yatar en büyük yalan.
Ama ne getirirlerse getirsinler,
Ne korkacağız?
Zaten dibe vurduk, bir ayağımız çukurda.
Git söyle generalleri kimse, onu burada bekliyorum,
Öğrenelim niye gelmiş, nereden gelmiş
Ve ne ister.

LORD

Gidiyorum, efendim.

(Çıkar.)

CLEON

Niyeti barışsa, buyursun;
Direnemeyiz, savaşsa.

(Lord, Pericles ve maiyetiyle girer.)

PERICLES

Sayın vali, çünkü vali olduğunuzu duyduk,
Gemilerimiz ve adamlarımızın sayısı, gözünüzü
Korkutmak için yakılmış kandil gibi gelmesin size.
Sefaletinizi ta Sur'dan duyduk,
Ve sokaklarınızın ıssızlığını gördük;
Gözyaşlarınıza keder katmaya değil,
Kalbinizi ağır yükünden kurtarmaya geldik;
Bu gemilerimizi yakıp yıkmayı
Bekleyen kanlı savaşçılarla dolu
Truva atı sanabilirsiniz pekala,
Ama mısır dolular, düşkünlere ekmek yapacak,
Açlıktan ölmekte olanlara can katacak.

HEPSİ

Tüm tanrılar korusun seni!

(Cleon, Dionyza ve Tarsus lordları diz çökerler.)

Senin için dua edeceğiz.

PERICLES

Kalkın, rica ederim, kalkın;
Hürmet değil, sevgi ararız, ve sığınacak liman,
Kendimiz, gemilerimiz ve adamlarımız için.

CLEON

Kim ki minnet duymaz sana,
Ya da içinden bile nankörlük eder karşılığında,
İster karımız olsun, çocuklarımız ya da biz,
Tanrıların ve insanların laneti peşinde olsun!
O vakte kadar –umarım görmem öyle günü–
Başımızın üstünde yerin var.

PERICLES

Bu daveti kabul ediyoruz; konaklayalım burada bir süre,
Çatık kaşlı yıldızlar belki bir gün güler yüzümüze.

(Çıkarlar.)

II. Perde

(Gower girer.)

Kudretli bir kral gördünüz,
Evladını enseste iten;
Ahlaklı bir prensin, şefkatli bir beyin
İşi de sözü de makbul olacak.
Sakin olun öyleyse, kendisi
Bütün o zorlukları aşana dek.
Kara bahtlıların bir akçe kaybedince
Bir dağ kazandığını göstereceğim size.
O iyi kalpli kişi,
Ki kutlu olsun derim,
Hâlâ Tarsus'ta, her dinleyen
Sözünü kutsal sayıyor;
Heykelini dikiyor hürmetten.
Ama ters bir şeyler var
Gözümüze takılan; neyse, uzatmayayım.

(Sözsüz Oyun)

Bir kapıdan Pericles girer, Cleon'la konuşmaktadır; maiyet yanlarındadır. Bir başka kapıdan bir bey girer, Pericles'e mektup getirir; Pericles mektubu Cleon'a gösterir; Pericles haberciye ödül verir ve onu takdis eder. Pericles bir kapıdan çıkar, Cleon da bir başka kapıdan.

İyi kalpli Helicanus memlekette kalmıştı,
Asalak arı gibi bal yemek için değil ama
Başkalarının emeklerinden; kötüyü yokedip
İyiyi yaşatmaya çalışır o;
Ve uygulamak için prensinin emirlerini,
Sur'da olan biteni haber eder:
Thaliard'ın günah kastıyla gelip
Onu öldürme niyetini sakladığını;
Tarsus'ta daha fazla kalmasının
Pek akıllıca olmadığını.
O da, bu yüzden, denize açılır,
İnsan olunca rahat durmayan denize;
İşte hemen rüzgar çıkar;
Gökte fırtına ve derin sular
Öyle karıştırır ki her yanı, gemi
Onu koruyacakken parçalanır gider;
Ve o, iyi prens, herşeyini kaybedip
Savrulur dalgalarla bir oraya bir buraya.
Bütün adamları, malları yok olur,
Canını zor kurtarır yalnızca;
Ta ki talih kötülükten yorulup
Onu kıyıya atana, rahat bırakana kadar:
İşte kendisi geliyor. Sonra ne mi oluyor,
Bilge Gower'ı affedin, –aşağıda yazıyor.
(Çıkar.)

I. SAHNE

(Deniz kıyısı, Pentapolis.)
(Pericles girer; sırılsıklam halde.)

PERICLES
Bitsin artık öfkeniz, göğün kızgın yıldızları!
Rüzgar, yağmur, fırtına, unutmayın, yerdeki adam
Karşınızda boynu bükük bir canlıdır yalnızca;

Ben de, tabiatım gereği, size itaat ediyorum.
Heyhat, deniz beni kayalara çaldı,
Kıyıdan kıyıya sürdü beni, ve tasa bırakmadı
Nefesime ardımdaki ölümden başka.
Büyük kibrinize yetsin artık
Bir prensi çırçıplak bırakmak;
Madem ıslak mezarınızdan da attınız onu,
Bari bırakın burada ölüp gitsin dosdoğru.

(Üç balıkçı girer.)

1. BALIKÇI

Ne oluyor, ahbap!

2. BALIKÇI

Gel beri, ağları getir!

1. BALIKÇI

Ne oluyor diyorum be adam!

3. BALIKÇI

Ne diyorsun, usta?

1. BALIKÇI

Bak nasıl canlandın! gel hadi, yoksa döve döve getirtirim.

3. BALIKÇI

Aman, usta, demin önümüzde telef olan adamcağızları düşünüyorum.

1. BALIKÇI

Ya sorma, zavallıcıklar, imdat çığlıklarını duyunca yüreğim paralandı; ama ne yaparsın, kendimize bile yardım edecek halde değildik.

3. BALIKÇI

Valla, usta, domuzbalığını görünce olacakları söylemedim mi hoplayıp zıplamasına bakıp? Derler ki yarı balık, yarı leşçidir o; fırtına getirmeden gelmez körolasıca! Usta, balıklar suda nasıl yaşar, şaşıyorum ya.

1. BALIKÇI

İnsan karada nasıl yaşıyorsa öyle: büyükler küçükleri yutuyor. Bizim kan emici zenginleri aynı balinaya benzetirim: oynaya zıplaya zavallı sürüyü önüne katar, sonra bir

hamlede hepsini yutar. Karada yaşayan öyle balinalar duydum ki kilisesiyle, çan kulesiyle, çanlarıyla filan bütün köyü mideye indirmeden rahat etmezmiş.

PERICLES *(Kendi kendine.)*

Tam bir hayat dersi.

3. BALIKÇI

Ama usta, zangoç olsaydım o gün ben de kulede olurdum.

2. BALIKÇI

O niye?

3. BALIKÇI

Çünkü beni de yutardı; karnına inince çanlara öyle bir asılırdım ki çanları da, kuleyi de, kiliseyi de, köyü de kusmadan paçayı sıyıramazdı. Ama iyi yürekli Kral Simonides benimle aynı fikirde olsaydı–

PERICLES *(Kendi kendine.)*

Simonides mi?

3. BALIKÇI

Memleketi bu asalaklardan temizlerdik; arıdan balını çalarlar bunlar.

PERICLES *(Kendi kendine.)*

Bu balıkçılar denizin balık meseleleriyle
İnsanların zayıflıklarını nasıl da anlatıyorlar;
Nasıl da hatırlıyorlar deniz diyarlarından
İnsanın görüp adını koyabileceği herşeyi!–
Kolay gelsin, soylu balıkçılar.

2. BALIKÇI

Soylu mu! hayırdır, birader? Bugün kafa bulma günündü de bula bula bizi mi buldun?

PERICLES

Gördüğünüz, denizin kıyınıza savurduğu–

2. BALIKÇI

Ne sarhoş haydutmuş bu deniz ki seni önümüze savurmuş!

PERICLES

Dalgaların da rüzgarın da o engin

Tenis kortunda top ettiği, oynadığı bir adam
Sizden kendisine acımanızı istiyor;
Rica ediyor sizden, bu hiç dilenmemiş adam.

1. BALIKÇI

Vay, birader, dilenmezsin ha? bu bizim Yunanistan'da dilenerek bizim çalışarak kazandığımızdan daha fazlasını kazananlar var.

2. BALIKÇI

Yem atmayı bilir misin peki?

PERICLES

Hiç denemedim.

2. BALIKÇI

Valla o zaman aç kaldın demektir; çünkü bu ara buralarda yakalanacak bir şey yok yem işini bilmeyen için.

PERICLES

Ne olduğumu unuttum, bilmiyorum artık;
Ama neysem, yokluk bana anlamayı öğretiyor:
Ayazın alt ettiği bir adamım. Damarlarım buz kesti,
Canım kalmadı içimde, dilime sizden
Yardım isteyecek gücü veren candan başka;
Buna da hayır derseniz, öldüğüm zaman,
Çünkü ben de insanım, bari bir mezar kazın.

1. BALIKÇI

Ölmek mi? Ağzından yel alsın; aha bir paltom var, giy üstüne; ısınırsın. Vay be, karşımda yakışıklı bir adam varmış! gel, eve gidelim, bayramlık etimiz var, balığımız var oruç günü için, hatta muhallebimiz, kekimiz var; iyi ağırlanacaksın.

PERICLES

Teşekkür ederim, beyefendi.

2. BALIKÇI

Kendine gel, birader; dilenemem diyen sendin.

PERICLES

Sadece rica ettim.

2. BALIKÇI

Rica mı? o zaman ben de ricacı olayım da kırbaçtan kurtulayım.

PERICLES

Niye, dilencileriniz kırbaçlanıyor mu?

2. BALIKÇI

Yo, hepsi değil, birader, hepsi değil; çünkü bütün dilenciler kırbaçlansaydı tek dileğim kırbaççıbaşı olmak olurdu. Neyse, usta, gidip ağı çekeyim.

(İkinci ve Üçüncü Balıkçı çıkarlar.)

PERICLES *(Kendi kendine.)*

Bu namuslu şamata nasıl da yakışıyor işlerine!

1. BALIKÇI

Dinle, bayım; nerede olduğunu biliyor musun?

PERICLES

Pek değil.

1. BALIKÇI

Söyleyeyim o halde: buraya Pentapolis derler, kralımız da iyi yürekli Simonides'dir.

PERICLES

İyi yürekli Simonides; ona böyle mi diyorsunuz?

1. BALIKÇI

Evvet, bayım; barışçı saltanatı ve iyi idaresinden ötürü böyle denmeyi hakediyor.

PERICLES

Mutlu bir kral, idaresiyle halkından iyi yürekli ünvanını aldığı için. Sarayı bu kıyıdan ne kadar uzakta?

1. BALIKÇI

Bir şey değil, bayım, yarım günlük yol. Benden söylemesi ya, güzel de bir kızı var, yarın kızın doğum günü; dünyanın her yanından gelen şövalyeler, prensler var, aşkı uğruna mızrak dövüşü ve turnuva yapacaklar.

PERICLES

Talihim arzularıma denk olsaydı ben de katılmak isterdim.

1. BALIKÇI

Bayım, her işin bir usulü var; insan isteyip de alamadığını karısının ruhu karşılığında rahat rahat alabilir.

(İkinci ve Üçüncü Balıkçı girerler, ağı çekerek.)

2. BALIKÇI

Yardım et, usta, yardım et! Bak bir balık ağa takılmış kanun karşısındaki fakir gibi; çıkacağa benzemiyor. Hay lanet, sonunda çıktı; paslı bir zırhmış.

PERICLES

Zırh mı, dostlarım! Lütfen, bakayım.
Şükürler olsun, ey Talihim, tüm dertlerden sonra
Bana kendimi toparlayacak bir şey veriyorsun;
Bana aitti bu, mirasımın parçasıydı,
Merhum babam bana bırakmıştı
Son nefesinde, şu kesin sözlerle:
"Sakla bunu, Pericles'im; benimle ölüm
Arasında kalkan oldu;" –ve bu kolluğu gösterip–
"Beni koruduğu için, sakla bunu; benzer bir durumda,
Tanrılar muhtaç etmesin ama, seni de savunur!"
Öylece sakladım ben de –çok severdim onu–
Ta ki kimseye acımayan azgın deniz
Hışımla alana, sonra yatışıp geri verene kadar.
Sağolun; gemim batmış, olsun varsın,
Babamdan kalan yeter ki bende kalsın.

1. BALIKÇI

Ne demek istiyorsun, bayım?

PERICLES

Sizden, dostlarım, bu değerli zırhı istiyorum,
Çünkü zamanında bir krala kalkan oldu;
Şu işaretten tanıyorum onu. Bana çok düşkündü
Kral, onun hatırı için almak istiyorum;
Bir de ne olur beni sarayınıza götürün,
Bir bey gibi ortaya çıkayım bununla;
Eğer kötü talihim dönerse, ödülünüzü alırsınız,
O zamana kadar da alacaklım kalırsınız.

1. BALIKÇI

Ne o, hanım için mi yarışacaksın?

PERICLES

Silah kullanmadaki hünerimi göstereceğim.

1. BALIKÇI

Al öyleyse; tanrılar yolunu açık etsin!

2. BALIKÇI

Evet, ama dinle, ahbap; bu giysiyi denizin kaba dikişleri arasından biz çıkardık: bahşiş diye, mükafat diye bir şey var. Umarım, bayım, zengin olursan, bunu kimden aldığını hatırlarsın.

PERICLES

Emin ol, hatırlarım.
Sayenizde çelik zırh kuşanıyorum;
Denizin tüm hiddetine rağmen
Bu mücevher kolumdaki yerini alıyor.
Değerin sayesinde öyle bir ata
Bineceğim ki, zarif adımları
Zevk verecek yürüyüşüne bakan herkese.
Bir tek, dostum, henüz eteğim yok.

2. BALIKÇI

Buluruz, ne demek; en iyi elbisemi alacaksın etek yapmak için, ben de seni saraya kendi elimle götüreceğim.

PERICLES

Öyleyse şeref eşlik etsin irademe,
Bugün kazanamazsam sınır yok sefaletime.

(Çıkarlar.)

II. SAHNE

(Aynı. Yarışlara giden kalabalık bir yol.
Kenarında kral çadırı.)
(Simonides, lordlar, muhafızlar ve Thaisa girer.)

SIMONIDES

Şövalyeler yarışa başlamaya hazırlar mı?

1. LORD

Hazırlar, efendim,
Kendilerini takdim etmek için sizi bekliyorlar.

SIMONIDES

Hazır olduğumuzu söyle; de ki, doğum günü
Şerefine yarışları düzenlediğimiz kızımız
Tüm güzelliğiyle oturuyor, tabiatın insanlar
Baksın, baksın da şaşsın diye yarattığı.

(Lord çıkar.)

(Simonides ve Thaisa çadırda yola bakan yerlerini alırlar.)

THAISA

İsterseniz, soylu babacığım, ifade edeyim
Güçlü övgülerimi, hünerim yettiğince.

SIMONIDES

Uygun olur öylesi; çünkü prensler
Göğün kendine benzer yaptığı örneklerdir:
Nasıl parlatılmayan mücevher ışığını kaybederse,
Prensler de öyle kaybeder şanlarını hürmet edilmezse.
Şimdi şerefli görevindir, kızım, her şövalyenin
Armasını, silahlarını takdir etmek.

THAISA

Şerefimi korumak için yapacağım.

(Birinci Şövalye geçer, uşağı kalkanını Prenses'e takdim eder.)

SIMONIDES

Kimdir ilk kendini gösteren?

THAISA

Spartalı bir şövalye, soylu babacığım;
Kalkanında taşıdığı arma
Güneşe uzanan kara Etiyopyalı;
Söz de, *Işığın bana hayat veriyor.*

(Kalkanı Simonides'e verir.)

SIMONIDES

Hayatını sana bağladığına göre seni çok seviyor.

(İkinci Şövalye geçer.)

Kendini takdim eden ikinci kim?

THAISA

Makedon bir prens, soylu babacığım;
Kalkanında taşıdığı arma
Bir leydiye teslim olan silahlı bir şövalye;
İfade de şöyle, İspanyolca, *Zorla değil güzellikle.*

(Üçüncü Şövalye geçer.)

SIMONIDES

Peki üçüncü kim?

THAISA

Üçüncüsü Antakyalı;
Arması şövalyelik çelengi,
Sözü, *Şan ve şeref uğruna.*

(Dördüncü Şövalye geçer.)

SIMONIDES

Dördüncü ne?

THAISA

Başaşağı duran bir meşale,
Söz de, *Beni ancak yakan söndürür.*

SIMONIDES

Demek ki bir güzel aklını başından almış,
İster yakar, isterse öldürür.

(Beşinci Şövalye geçer.)

THAISA

Beşincide, bulutlarla çevrili bir el,
Sınansın diye altın uzatıyor denektaşına;
Söz şöyle, *Sadakat böyle sınanır.*

(Altıncı Şövalye, Pericles, paslı zırh içinde geçer, kalkansız, uşaksız. Armasını doğrudan Thaisa'ya takdim eder.)

SIMONIDES

Altıncı ve sonuncu kim, hangi şövalyedir
Kendini böyle zarifçe takdim eden?

THAISA

Yabancıya benziyor; ama verdiği şey
Solmuş bir dal, sadece ucu yeşil kalmış;
Söz de, *Bu umutla yaşıyorum.*

SIMONIDES

Gayet anlamlı;
Bulunduğu düşkün durumdan
Senin sayende kurtulmayı umuyor.

1. LORD

Üstündekilerden daha iyi şeyler
Giymeli ki biraz itibar görsün;
Paslı kılığına bakılırsa
Mızrakla değil kırbaçla çalışmış.

2. LORD

Yabancı olması mümkün, çünkü
Şerefli bir yarışa garip kılıkla geliyor.

3. LORD

Mahsus paslandırmış zırhını
Bugüne dek, tozla ovarak.

SIMONIDES

Düşünce aptalcadır, bize içindeki adam
Yerine dış görünümü incelettiren.
Ama durun, şövalyeler geliyor;
Balkona çekilelim.

(Çıkarlar.)

(Bağırışlar duyulur; herkes "Fakir Şövalye!" diye tezahürat yapar.)

III. SAHNE

(Aynı. Resmi bir salon. Şölen hazırlığı.)
(Simonides, Thaisa, Teşrifatçı, lordlar, leydiler, müsabakadan gelen şövalyeler ve muhafızlar girer.)

SIMONIDES

Şövalyeler,
Size hoşgeldiniz demek zayıf kalırdı.
Şanlı işlerinizi anlatan kitaba, kapak sayfası gibi

Dövüş sanatındaki hünerinizi eklemek de
Umduğunuzdan fazla olur, hatta yersiz kaçardı,
Hüner sözde değil bilekte olduğundan.
Şölene hazırlanın, şölen şenlik olsun.
Hepiniz prenssiniz, misafirimsiniz.

THAISA

Ama ey bu zafer tacını vereceğim
Şövalyem ve konuğum,
Seni bugün mutluluğun kralı yapacağım.

PERICLES

Meziyetimden değil, leydim, kısmetimden.

SIMONIDES

Ne dersen de, gün senin günün;
Bir de, umarım kıskanan kimse yoktur burada.
Sanatçıyı yetiştirirken sanat der ki:
Bazısı iyi olacak, bazısı da hepsini aşacak;
Sen sanatın özel çocuğusun. Gel, şölenin kraliçesi–
Gel, kızım, kraliçe sensin –al yerini;
Teşrifatçı, diğerlerini hakettikleri yerlere.

ŞÖVALYELER

İyi yürekli Simonides bize onur verdi.

SIMONIDES

Varlığınız neşe katar günümüze; onuru severiz,
Zaten sevmeyen gökteki tanrıları da sevmez.

TEŞRİFATÇI

Efendim, yeriniz şurası.

PERICLES

Başka yer daha uygun olur.

1. ŞÖVALYE

İtiraz etmeyin, efendim; hepimiz beyefendiyiz,
Kalbimizde de bakan gözümüzde de
Ne büyüğü kıskanır, ne de küçüğü hor görürüz.

PERICLES

Soylu şövalyelersiniz hepiniz.

SIMONIDES
Oturun, efendi, oturun.
(Kendi kendine.)
Düşüncelerin kralı Zeus adına, işin aslı
O olmazsa bu şölen sofrası hiç açmaz iştahımı.
THAISA *(Kendi kendine.)*
Evliliğin kraliçesi Hera adına,
Tattığım her yemek yavan geliyor,
Dilerim o da benim gibi hissediyordur.
(Simonides'e.)
Yiğit bir beyefendi mutlaka.
SIMONIDES *(Thaisa'ya.)*
Yalnızca bir taşra beyi bana kalırsa;
Ötekilerden çok fazla bir şey yapmadı;
Bir iki mızrak kırdı, o kadar; o yüzden, aldırma.
THAISA *(Kendi kendine.)*
Bana berrak bir elmas gibi geliyor.
PERICLES *(Kendi kendine.)*
Bu kral bana babamın resmi gibi görünüyor,
Eski şanı içinde anlatıyor sanki bana,
Prensler yıldız gibi otursalardı tahtı etrafında,
O güneş olurdu, hepsinin hürmet ettiği.
Ona bakan hiç kimse, daha ufak bir ışık gibi,
Eğmeden edemezdi tacını yüceliği karşısında;
Oysa şimdi oğlu gecenin ateş böceği gibi,
Karanlıkta ateşi olan, ışıkta hiçbir şeyi:
Görüyorum ki Zaman insanların kralı;
Hem ana babası insanın, hem mezarı,
Kendi istediğini veriyor ona, bakmadan arzusuna.
SIMONIDES
Nasıl, şövalyeler, keyfiniz yerinde mi?
1. ŞÖVALYE
Aksi mümkün mü bu kralın huzurunda?
SIMONIDES
Hadi, ağzına kadar dolu birer kadehle,–

İyice doldurun ama hanımınıza sunar gibi,–
Hepinizin sağlığına içelim.

ŞÖVALYELER
Teşekkür ederiz, efendimiz.

SIMONIDES
Ama durun hele;
Şuradaki şövalye pek kederli durur,
Sarayımızdaki eğlence
Kıymetine denk gelemezmiş gibi.
Dikkat ettin mi, Thaisa?

THAISA
Bana ne bundan, baba?

SIMONIDES
Yapma, kızım:
Prens gökteki tanrıdan farksızdır,
Hürmet eden herkese bol bol verir;
Vermeyen prens de sivrisineğe benzer,
Gürültü yapan ama öldürülünce şaşırtan.
O yüzden, keyfi yerine gelsin diye de ki
Koca bir kadeh şarabı şerefine içiyoruz.

THAISA
Ama baba, bana yakışmaz
Yabancı bir beye öyle rahat davranmak;
Teklifimi hakaret sayabilir, çünkü erkektir,
Kadının hediye vermesi küstahlık olur diyecektir.

SIMONIDES
Olur mu öyle şey?
Ne diyorsam yap, yoksa kızarım ha!

THAISA *(Kendi kendine.)*
Tanrılar biliyor ya, beni daha mutlu edemezdi.

SIMONIDES
Ayrıca de ki kendisine, bilmek isteriz
Nerelidir, kimdir, kimlerdendir.

THAISA
Babam kral, beyefendi, şerefinize içiyor.

PERICLES

Varolsun.

THAISA

Canınıza can katsın dileğiyle içiyor.

PERICLES

O da siz de varolun; emrinizdeyim.

THAISA

Ayrıca öğrenmek istiyor
Nerelisiniz, kimsiniz, kimlerdensiniz.

PERICLES

Surlu bir bey; adım, Pericles;
Sanat ve silah eğitimi aldım;
Serüven peşinde dünyayı dolaşırken,
Öfkeli deniz gemilerimle adamlarımdan etti beni,
Deniz kazasında bu kıyıya sürüklendim.

THAISA

Size teşekkür ediyor; adı Pericles'miş,
Surlu bir bey,
Sadece denizin talihsizliği yüzünden
Gemilerini, adamlarını kaybetmiş, buraya sürüklenmiş.

SIMONIDES

Tanrılar adına, talihsizliğine acıyorum,
O yüzden kederinden kurtaracağım onu.
Gelin, beyler, boş boş oturup
Zaman harcıyoruz, oysa bize neşe lazım.
Zırhınız üstünüzdeyken hazır,
Şanınıza asker dansı yakışır.
Sözlerim için özür dilemeyeceğim, ama:
Fazla gürültü kadınların başını ağrıtırsa da
Kadınlar erkekleri savaşta da sever yatakta da.

(Şövalyeler dans eder.)

Bunu istemem çok iyi oldu, çok da iyi gidiyor.
Gelin, beyefendi, burada hareket isteyen bir hanım var;
Hem duydum ki Surlu şövalyeler

Ustalarmış hanımlara hızlı adım attırmada,
Sonra ağır danslarda da yine pek ustalarmış.

PERICLES

Alıştırma yapmış olanlar öyledirler, lordum.

SIMONIDES

Aman ha, yoksa mahrum kalırsınız bu zevkten
Kibar olacağım diye.

(Şövalyeler ve hanımlar dans ederler.)

Ayrılın, ayrılın!
Sağolun, beyler; hepiniz çok iyiydiniz.

(Pericles'e.)

Ama siz en iyiydiniz. Uşaklar, ışıklar gelsin,
Şövalyeler odalarına götürülsün!
Sizin odanız, beyefendi, emir verdik, bizimkine bitişik.

PERICLES

Efendimiz nasıl arzu ederse.

SIMONIDES

Prensler, aşktan bahsetmek için geç oldu,
Biliyorum, amacınız odur.
O yüzden şimdi herkes istirahate çekilsin;
Herkes yarın birinci olmaya bilensin.

(Çıkarlar.)

IV. SAHNE

(Sur.)

(Helicanus ve Escanes girer.)

HELICANUS

Hayır, Escanes, sözüme kulak ver,
Antiochus ensest içinde yaşadı;
Bu yüzden, beklettikleri intikamı
Nihayet salıveren en yüce tanrılar
İşlediği bu iğrenç günah için

Tam da şanının zirvesinde kurum kurum
Kurulmuş otururken paha biçilmez
Kanatlı arabasında, kızı da yanında,
Gökten bir ateş geldi ve kavurdu
Bedenlerini, hem de iğrenç biçimde;
Öyle koktular ki, önceden onlara tapan gözler
Şimdi cenazelerine ellemekten bile tiksindiler.

ESCANES

Hayret edilecek şey.

HELICANUS

Adalet bu işte;
Kral büyük adamdı ama, büyüklüğü yetmedi
Onu göğün kargısından korumaya; günahını ödedi.

ESCANES

Öyle gerçekten.

(Üç lord girer.)

1\. LORD

Biriyle başbaşa konuşup dertleşen
Başka kimseye itibar etmiyor demektir.

2\. LORD

Hakaretin daha büyüğü olmaz ayrıca.

3\. LORD

Ben de aynen öyle derim.

1\. LORD

Gelin öyleyse. Lord Helicanus, konuşalım.

HELICANUS

Benimle mi? buyrun; iyi günler, beyler.

1\. LORD

Bilin ki acılarımız had safhada,
Doldu, taşıyor duvarlardan.

HELICANUS

Acılarınız! niye? prensinize ihanet etmeyin.

1\. LORD

Sen kendine ihanet etme, soylu Helicanus;

Eğer prens yaşıyorsa onu selamlayalım,
Ve bilelim hangi ülkeyi mutlu ediyor nefesiyle.
Dünyada yaşıyorsa arayıp bulalım;
Mezarında yatıyorsa, onu orada bulalım;
İnanalım başımızda olmak için yaşadığına
Ya da yas tutalım mezarında eğer öldüyse
Ve bıraktıysa bizi seçimimizi yapmaya.

2. LORD

Ölmüş olması bizce en güçlü ihtimaldir,
Bu krallığın başsız olduğunu düşününce–
Nasıl çatısız kalmış koca binalar
Harabeye dönerse hızla– zatı alinize,
Ki herkesten iyi bilirsiniz ülke idaresini,
Böylelikle boyun eğeriz– kralımız olarak.

HEPSİ

Çok yaşa, soylu Helicanus!

HELICANUS

Rica ederim, oylarınızı saklayın;
Prens Pericles'i seviyorsanız, saklayın.
İsteğinizi kabul edersem, denize düşerim
Bir anlık rahat için bir saat uğraş verilen.
Bir oniki ay daha, lütfen,
Kralınızın yokluğuna katlanın;
O zaman sonunda dönmemiş olursa
Sabırla taşırım bu boyunduruğu.
Ama sizi bu sevgiye ikna edemezsem
Gidin arayın soylular gibi, soylu bir teba gibi,
Ve arayış içinde tüketin serüvenci ruhunuzu;
Onu bulur ve geri getirirseniz
Birer elmas olursunuz tacını süsleyen.

1. LORD

Akla hürmet etmeyen aptaldır;
Madem Lord Helicanus da bizden yana,
Bu uğurda hepimiz yola koyulalım.

HELICANUS

Öyleyse anlaştık, gelin el sıkışalım topluca;
Krallık abad olur soylular birlik olunca.
(Çıkarlar.)

V. SAHNE

(Pentapolis.)
(Simonides bir mektup okuyarak bir kapıdan girer; şövalyeler onu karşılarlar.)

1. ŞÖVALYE

Günaydın, iyi yürekli Simonides'e.

SIMONIDES

Beyler, size kızımdan haberimdir,
Bu oniki ay boyunca düşünmüyor
Evliliği.
Sebebini yalnız kendi bilir,
Ben ne yaptımsa öğrenemedim.

2. ŞÖVALYE

Ona ulaşamaz mıyız, lordum?

SIMONIDES

İnanın, olmaz; kendini öyle sıkı
Kapattı ki odasına, imkan yok.
Oniki dolunay daha Diana'nın beyazını giyecek;
Buna dair yemin etti ayın huzurunda,
Bakire şerefi üstüne, sözünden dönmeyeceğine.

3. ŞÖVALYE

Veda etmeyi hiç istemeden gidiyoruz.
(Şövalyeler çıkar.)

SIMONIDES

Neyse,
İyi gönderdik bunları; sıra kızımın mektubunda:
Diyor ki, yabancı şövalyeyle evlenecekmiş,

Yoksa gözü bir daha ne ışık ne de güneş istermiş.
Ala, hanfendi; seçimin benimkine uygun;
Ben de öyle isterim: ama ne kadar da kararlı,
Umurunda değil, ben evet mi derim hayır mı!
Neyse, seçimini onaylıyorum,
Hatta gecikmesine göz yummayacağım.
Aman, adam geliyor: şunu kaldırayım.

(Pericles girer.)

PERICLES

Selam olsun iyi yürekli Simonides'e!

SIMONIDES

Sana da: bayım, sana dün geceki
Tatlı müziğin için minnettarım. Emin ol
Kulaklarım ilk defa öyle mest oldu
Keyifli, neşeli müziğin sayesinde.

PERICLES

Övmek majestelerinin nezaketindendir,
Ben hakettiğimden değil.

SIMONIDES

Bayım, sen müziğin ustasısın.

PERICLES

En kötü öğrencisiyim, lordum.

SIMONIDES

Sana bir şey sorayım:
Kızım hakkında ne düşünüyorsun?

PERICLES

Erdemli bir prenses.

SIMONIDES

Güzel de, değil mi?

PERICLES

Güzel bir yaz günü gibi, fevkalade güzel.

SIMONIDES

Bayım, kızım seni pek beğeniyor;
O kadar ki sen onun hocası olmalısın,
O da senin öğrencin: bunu bir düşün.

PERICLES
Ona hoca olacak kadar değerli değilim.
SIMONIDES
O aynı fikirde değil; şu yazıya baksana.
PERICLES *(Kendi kendine.)*
Bu da ne?
Surlu şövalyeyi sevdiğini söyleyen bir mektup!
Kral'ın oyunu bu, beni öldürecek.–
(Diz çöker.)
Beni tuzağa düşürmeye çalışmayın, efendim,
Yabancı ve dertli bir adamım,
Kızınızı sevecek kadar yüksekte gözüm yok,
Boynum kıldan incedir onun uğruna.
SIMONIDES
Kızıma büyü yaptın, sen tam bir
Alçaksın.
PERICLES
Tanrılar adına, bir şey yapmadım:
Ona hakaret etmek aklımdan geçmedi;
Ne de öyle bir hareketim oldu bana
Onun sevgisini, sizin nefretinizi kazandıracak.
SIMONIDES
Hain, yalan söylüyorsun.
PERICLES
Hain mi?
SIMONIDES
Hain, ya.
PERICLES
Bana içinden bile olsa hain diyene
Lafını iade ederim –kral değilse eğer.
SIMONIDES *(Kendi kendine.)*
Doğrusu, cesaretini alkışlıyorum.
PERICLES
Hareketlerim düşüncelerim kadar soyludur,

Bayağı bir soyun izi bile yoktur bende.
Sarayınıza şan kazanmak için geldim,
Devlete isyan etmek için değil;
Kim ki beni başka türlü değerlendirir,
Şerefe dil uzatmak neymiş, kılıcım ona gösterir.

SIMONIDES

Öyle mi?
Bak, kızım geliyor, kendisi tanıktır.
(Thaisa girer.)

PERICLES

Güzel olduğunuz kadar erdemlisiniz madem,
Öfkeli babanıza anlatın, dilim dedi mi
Ya da elim yazdı mı hiç
Size aşktan bahseden tek kelime.

THAISA

Diyelim ki oldu, kim gücenir
Beni memnun edecek bir şeye?

SIMONIDES

Ya, hanfendi, bu kadar kararlısın ha?
(Kendi kendine.) Buna bütün kalbimle sevindim.–
Seni terbiye edeceğim, söz dinleyeceksin.
Nasıl olur da rızamı almadan
Kalbini ve duygularını
Bir yabancıya verirsin? *(Kendi kendine.)* Hem de
Kanı besbelli benimki kadar soylu
Birine (aksini düşünemiyorum.)–
Öylese dinle, hanfendi: ya benim irademe
Boyun eğersin, ve sen de dinle bayım:
Ya sizi mahkum ederim, ya da sizi–
Evlendiririm.
Hadi, gelin, elele, dudak dudağa verin;
(Pericles ve Thaisa öpüşürler.)
Birleşin ki umutlarınızı yıkmış olayım,
(Onları ayırır.)

Başka acıları da hatta, –Neşeniz bol olsun!
Ne o, memnun mu oldunuz?

THAISA

Evet, eğer beni seviyorsanız, efendim.

PERICLES

Hayatımı besleyen kanım kadar hem de.

SIMONIDES

Ne o, kabul mu ettiniz?

İKİSİ

Evet, eğer uygun görürseniz.

SIMONIDES

Uygun görüyorum ve evlendiriyorum sizi,
Sonra gidin, apar topar yatağa atın kendinizi.

(Çıkarlar.)

III. Perde

(Gower girer.)

Uykuda herkes şimdi, halsiz düşmüş;
Evi saran tek ses horultu olmuş, gitgide
Yükseliyor bu ihtişamlı düğün yemeğinde
Fazlaca beslenmiş göğüslerden.
Kedi, yanan kömür gözleriyle,
Farenin deliği önünde pusuya yatıyor;
Ocağın ağzındaki cırcır böcekleri
Su diye sızım sızım sızlanıyorlar.
Hymen gelini yatağa getirdi,
Oracıkta kızlık kaybedilirken
Bir bebek şekillendi. Uyanık olun,
Bu kadar çabuk geçen zamanı
Tatlı hayallerinizle siz tamamlayın;
Ben de sessiz oyunu sözle izah edeyim.

(Sözsüz Oyun)

Bir kapıdan Pericles ve Simonides girer, maiyetleriyle; onları bir haberci karşılar, diz çöker ve Pericles'e bir mektup verir; Pericles mektubu Simonides'e gösterir; lordlar

önünde diz çökerler. Sonra hamile Thaisa girer, yanında dadı Lychorida vardır; Kral ona mektubu gösterir; Thaisa sevinir; o ve Pericles babasına veda eder ve Lychorida ve maiyetle birlikte oradan ayrılırlar. Ardından Simonides ve diğerleri çıkar.

Vahşi ve ızdıraplı diyarlarda sürdü
Pericles'i arama macerası,
Dört bir köşesine gidildi
Dünyanın bir uçtan bir uca;
Gereken tüm dikkat gösterildi,
Atla, yelkenle, ve yeri geldiğinde
Parayla. Sonunda Sur'dan,
Bu pek tuhaf arayışa cevaben,
Mektuplar geldi Kral Simonides'in sarayına:
Antiochus'la kızı öldü, diyordu,
Surlu erkekler Helicanus'un
Başına koyacaklardı
Sur tacını, ama o istemedi;
Rahatsızlığı yatıştırmak istedi;
Kral Pericles gelmezse eğer,
Dedi onlara, oniki dolunay içinde,
Kendisi kaderine razı olup
Tacı kabul edecek. Neticede,
Pentapolis'e gelince bu haber,
Ortalığı sevince boğdu,
Herkes el çırptı, haykırdı,
"Tahtımızın varisi kralmış!
Kimin aklına gelir, kim derdi?"
Yani, hemen Sur'a gitmek durumunda.
Hamile kraliçesi de ifade ediyor–
Kim itiraz eder?– onunla gitme arzusunu.
Dertlerini, tasalarını atlayalım.
Dadı Lychorida'yı da yanlarına alıyor

Ve denize açılıyorlar. Gemileri sallanıyor
Neptün'ün dalgalarında; yolu yarılasa da
Gemileri, talihin ruh hali
Dönüyor yine; korkunç kuzey rüzgarı
Öyle bir fırtına gönderiyor ki
Can havliyle nasıl dalarsa ördek suya,
Öyle gidiyor zavallı gemi bata çıka.
Hanımefendi çığlıklar atıyor, ve heyhat,
Düşüveriyor korkuyla doğum anında;
Bu ağır fırtınada bundan sonra olanlar
Kendileri olup bitecekler.
Ben başka bir şey anlatmayacağım,
Olaylar gerisini yeterince anlatacak;
Hatta belki benden iyi anlatacak.
Hayalinizde bu sahne
Gemi olsun, güvertesinde de
Deniz kurbanı Pericles bulunsun.
(Çıkar.)

I. SAHNE

(Pericles girer; geminin güvertesi.)

PERICLES
Ey bu enginin tanrısı, sindir artık yeri göğü
Yıkayan bu dalgaları; sen ki rüzgara hükmedersin,
Zincirle derinlerden çağırdığın rüzgarı! Ah, yine o
Sağır eden, korkunç gökgürültün senin; söndür artık
Amansız şimşeklerini! Ah, nasıl, Lychorida,
Kraliçem nasıl? Zehir saçıyor kopardığın fırtına;
İçinde ne varsa kusacaksın ha? Denizcinin ıslığı
Fısıltı gelir ölümün kulağına,
İşitilmez. Lychorida! –Lucina, ey
Kutsal tanrıçası, ey iyi yürekli ebesi

Geceleyin ağlayanların, lütfunu şu
Sallanan gemimize ver; hız ver kraliçemin
Doğum sancılarına! Ne oldu, Lychorida!

(Lychorida bebekle girer.)

LYCHORIDA

Böyle bir yer için çok küçük bir şey,
Aklı erse ölürdü, zaten ben de ölecek
Gibiyim. Kollarınıza alın
Merhum kraliçenizin bu parçasını.

PERICLES

Nasıl olur, Lychorida, nasıl?

LYCHORIDA

Dayanın, efendim; fırtınayı azdırmayın.
Kraliçenizden tüm hayatta kalan bu,
Bir küçük kız: onun hatırına
Erkek gibi davranın, teselli bulun.

PERICLES

Ey tanrılar!
Neden bize güzelliklerinizi sevdirip
Sonra hemen elimizden alıyorsunuz? Biz
Aşağıdakiler verdiğimizi hatırlamayız,
O yüzden utanın bize bakıp.

LYCHORIDA

Dayanın, efendim,
Böyle bir acıya bile.

PERICLES

Pekala, hayatın ılımlı olsun! Çünkü
Hiçbir bebek böyle fırtınalı doğmamıştır;
Sakin ve huzurlu olsun günlerin!
Dünya seni en kaba şekilde karşıladı
Prens çocuğudur demeden. Mutlu gelsin gerisi!
Doğumun öyle bir çığlık oldu ki ancak
Ateş, hava, su, toprak, hatta gök koparırdı
Öylesini, sen geliyorsun diye. Zavallıcık!

Daha en baştan kaybın büyük oldu
Burada bulup feda edebileceğin herşeyden.
Artık iyi kalpli tanrılar en iyi gözleriyle baksınlar sana!

(İki denizci girer.)

1. DENİZCİ

Bu ne cesaret, efendim? Tanrılar sizi korusun!

PERICLES

Cesaret de laf mı: rüzgardan korkmuyorum;
Zaten bana yapacağını yaptı. Ama bu zavallı
Çocuğa olan sevgim, bu gencecik deniz yolcusuna,
Bana yeter artık dedirtiyor.

1. DENİZCİ

Şu halatları gevşet! Durmayacak mısın be mübarek?
Es ha, es de git artık.

2. DENİZCİ

Deniz bitse, tuzlu su köpürüp ayı öpse bile yerimden kımıldamam.

1. DENİZCİ

Efendim, kraliçeniz gemiden atılmalı; deniz kabardı, rüzgar öfkeli; yatışmayacak gemi ölüden kurtulana kadar.

PERICLES

Hurafe bunlar.

1. DENİZCİ

Affedin, efendim; biz denizde hurafelere hâlâ inanırız; itikadımız kuvvetlidir. O bakımdan, hemen verin onu, çünkü derhal gemiden atılmalı.

PERICLES

Demek öyle. Ah talihsiz kraliçe!

LYCHORIDA

Burada yatıyor, efendim.

PERICLES

Korkunç bir doğum döşeğin oldu, sevgilim;
Işık yok, ateş yok: havanın düşmanlığı

Seni tümden unutturdu; seni mezarına
Yerleştirecek zamanım bile yok; öylece
Atacağız seni, tabutsuz, denizin dibine;
Orada, kemiklerinin üstünde anıt yerine,
Sönmek bilmez meşaleler yerine, köpüren balina
Ve mırıldanan su örtecek bedenini
Kabuklar, taşlar arasında yatarken. Lychorida,
Nestor bana baharat, mürekkep ve kağıt getirsin,
Sandığımı ve mücevherlerimi de; Nicander
Satenli dolabı getirsin; bebeği de yastığa
Yatır; çekil artık da dua edip
Uğurlayayım onu: git hadi.
(Lychorida çıkar.)

2. DENİZCİ

Efendim, ambarda bir sandık var, macunlu ve katranlı halde hazır.

PERICLES

Sağol. Denizci söyle hangi kıyı bu?

2. DENİZCİ

Tarsus yakınındayız.

PERICLES

O yana, iyi kalpli denizci,
Sur'dan çevir yönünü. Ne zaman varırsın?

2. DENİZCİ

Şafak vakti, rüzgar durursa.

PERICLES

Peki, Tarsus'a git!
Cleon'u ziyaret edeyim, çünkü bebek
Sur'a kadar dayanamaz; onu emin ellere
Bırakayım. Git yoluna, cesur denizci;
Cesedi hemen getiriyorum.
(Çıkarlar.)

II. SAHNE

(Efes. Cerimon'un evinde bir oda.)
(Lord Cerimon girer, yanında her ikisi de yağmurdan ıslanmış bir uşakla bir fakir.)

CERIMON
Philemon!
(Philemon girer.)
PHILEMON
Lordum mu çağırıyor?
CERIMON
Şu zavallılara ateş ve yiyecek bul;
Belalı, fırtınalı bir gece oldu.
(Philemon çıkar.)
UŞAK
Çok fırtına gördüm; ama böyle bir geceye
Rastlamadım şimdiye kadar.
CERIMON
Sen dönene kadar efendin ölmüş olur;
Tabiata verilecek ilaç yok ki
Adamı hayata döndürsün.
(Fakire.) Bunu eczacıya ver,
Nasıl geldiğini de bana söyle.
(Uşakla fakir çıkarlar.)
(İki bey girer.)
1. BEY
Günaydın.
2. BEY
Günaydın lordum.
CERIMON
Beyler, neden bu kadar erkencisiniz?
1. BEY
Efendim,

Karanlık denize bakan evimiz sallandı
Yer sarsılıyormuş gibi. Direkler bile
Parçalanıp dağılır gibi oldu. Sırf
Şaşkınlık ve korku oldu bizi evden çıkaran.

2. BEY

O yüzden bu saatte rahatsız ettik sizi;
Yoksa çalışkanlıktan değil.

CERIMON

Aferin sana.

1. BEY

Ama hayret ediyorum, siz lord hazretlerinin
Bunca varlıklı olup da bu erken saatte
Uykunun altın örtüsünü silkip atmasına.
Şaşıyorum,
Tabiatın acıyla böyle içli dışlı olmasına,
Hiçbir mecburiyeti olmadığı halde.

CERIMON

Hep şuna inanmışımdır,
Erdem ve zeka asalet ve zenginlikten
Daha büyük nimetlerdir; hercai mirasçılar
Son ikisini çarçur edip tüketebilir,
Ama ölümsüzdür ilk ikisi,
İnsanı tanrı yapar. Bilirsiniz, vaktiyle
Tıp tahsil ettim; bu esrarlı sanat sayesinde,
Ustaları da hatmederek,
Deneye deneye,
Bitkilerde, metallerde, taşlarda bulunan
Kutlu özleri öğrendim, çırağıma öğrettim;
Tabiatın verdiği hastalıkları
Ve tedavilerini bilirim; bu da bana
Gerçek zevki ve huzuru öğretti zamanla,
Ahmakları ve ölümü memnun etmek için
Şan şöhret peşinde koşmak ya da
Paramı ipek keselere doldurmak yerine.

2. BEY

Zatı aliniz şefkat yağdırdınız
Efes'e; yüzlerce kişi kendini sizi eseriniz
Sayıyor, onları hayata siz döndürdüğünüz için;
Sadece bilginiz, çabanız değil, ama ağzı açık
Keseniz de zamanın silemeyeceği kadar
Güçlü bir itibar kazandırdı Lord Cerimon'a.

(İki üç uşak bir sandıkla girerler.)

1. UŞAK

Hadi, şuraya kaldırın.

CERIMON

Nedir bu?

1. UŞAK

Efendim, az önce
Deniz bu sandığı attı sahilimize;
Gemi kazasından filan.

CERIMON

İndirin; bakalım neymiş.

2. BEY

Tabuta benziyor.

CERIMON

Her neyse,
Gayet ağır. Söküp açın hemen.
Denizin midesi fazla dolduysa altınla,
Hayırlı bir iş yapmış olur talih
Denizi üstümüze kusturmakla.

2. BEY

Öyle, lordum.

CERIMON

Ne kadar da sıkı tıkanıp ziftlenmiş! Deniz mi attı bunu?

1. UŞAK

Hiç öyle koca dalga görmediydim, efendim, bunu kıyıya çarpan gibi.

CERIMON

Söküp açın: yavaş! çok tatlı bir kokusu var.

2. BEY

Narin bir koku.

CERIMON

Burnuma gelen en narin koku. Hadi, açın.
Ey kudretli tanrılar! bu da ne? bir ceset!

1. BEY

Çok tuhaf!

CERIMON

Devlet giysileriyle kefenlenmiş; dolu dolu baharat keseleriyle ilaçlanıp donatılmış! Bir de belge var! Apollo, okumama kuvvet ver!

(Mektubu okur.)

Bilinsin isterim ki,
Eğer bu tabut karaya varırsa,
Ben, Kral Pericles, kaybettim
Dünyevi herşeyimize bedel bu kraliçeyi.
Onu her kim bulursa, defnetsin;
O bir kralın kızıydı.
Ücret olarak bu hazine yanında
İyiliğini ödüllendirir tanrılar da!

Yaşıyorsan, Pericles, öyle bir kalbin var ki
İlelebet kırık kederden! Olay dün gece olmuş.

2. BEY

Çok mümkün, efendim.

CERIMON

Elbette dün gece;
Çünkü bak ne kadar taze görünüyor! Acele etmişler
Onu denize atanlar. Bir ateş yakın;
Odamdaki tüm kutularımı getirin.

(Bir uşak çıkar.)

Ölüm tabiattan birçok saati çalabilir,

Ama hayat ateşi tutuşturur yine
Çok çekmiş canları. Bir Mısırlı duymuştum
Dokuz saat ölü kalmış,
Doğru müdahaleyle iyileşmiş.
(Uşak kutular, bezler ve ateşle girer.)
Aferin, aferin; ateş ve giysiler.
Şu dingin ve hüzünlü müziğimiz,
Çalınsın, rica ederim. *(Müzik.)*
Keman, yine; nasıl da kıpırdıyorsun, ey cansız gövde!
Haydi, müzik! *(Müzik.)* Bırakın, hava alsın.
Beyler, bu kraliçe yaşayacak.
Tabiat ılık bir nefes yayıyor içinden.
Kendinden geçeli beş saat olmamış,
Bakın, nasıl da üflüyor hayatın çiçeğine yeniden!

1. BEY
Gökler senin aracılığınla artırır hayretimizi,
Şanını yükseltir ilelebet.

CERIMON
Yaşıyor!
Bakın, gözkapakları, örtüleri
Pericles'in kaybettiği ilahi mücevherlerin,
Aralıyor parlak altın perçemlerini.
Kutlu bir suyun elmasları görünüyor
Dünyayı bir kat daha zengin etmek için. Yaşa,
Ve ağlat bizi kaderini anlatarak, güzel yaratık,
Öyle eşsiz görünüyorsun ki.
(Thaisa kımıldar.)

THAISA
Ah sevgili Diana,
Neredeyim? Efendim nerede? Hangi dünya bu?

2. BEY
Ne tuhaf değil mi?

1. BEY
Çok hem de.

CERIMON

Susun, iyi kalpli komşularım!
El verin, onu yan odaya taşıyalım;
Çarşaf getirin: durum ihmale gelmez,
Tekrar bayılırsa ölümcül olur. Hadi, gelin;
Aesculapius rehberimiz olsun.

(Thaisa'yı taşıyarak çıkarlar.)

III. SAHNE

(Tarsus.)

(Pericles girer, yanında Cleon, Dionyza, Lychorida ve onun kucağında Marina.)

PERICLES

Soylu Cleon, gitmem gerek;
Oniki ayım doldu, Sur şehri
Meşru barış içinde yaşıyor. Sen ve eşin
Kalbimin bütün minnetine sahipsiniz!
Tanrılar fazlasını ihsan etsin size!

CLEON

Talihin darbeleri nasıl ölesiye
Üzüyorsa seni, senden başka yana
Bakmak da öyle yaralıyor bizi.

DIONYZA

Ah o tatlı kraliçeniz!
Cimri kader bıraksaydı da buraya getirseydiniz onu,
Gözlerimi onun gözleriyle kutsamak için!

PERICLES

Uymaktan başka şey gelmez elimizden
Yukarıdaki güçlere. Köpürüp haykırabilseydim de
Onun içinde yattığı deniz gibi, sonu yine
Böyle olurdu. Narin bebeğim Marina,
Ona bu adı verdim denizde doğduğu için,
Şefkatinize emanet ediyorum onu, sevginize

Muhtaç bir bebek olarak bırakıyorum; lütfen
Ona asalet eğitimi verin, ki
Doğduğu zamanki gibi karakterli olsun.

CLEON

Korkma, lordum, bil ki
Ülkemi mısırınla doyuran, hâlâ halkın duasını
Alan hayırseverliğin çocuğunda
Hatırlanacak. Eğer ihmal eder de
Unutursam sözümü, senin kurtardığın
Şu sıradan halk vazifeme zorlar beni.
Ama olur da tabiatım mahmuzlanmak isterse,
Tanrıların intikamı üstümüze yağsın,
Soyumuz tükeninceye dek!

PERICLES

Sana inanıyorum,
Şerefin ve iyiliğin içimi rahatlatıyor,
Yemine gerek yok. Gelin oluncaya kadar, madam,
Hürmet ettiğimiz parlak Diana'nın izniyle,
Bu saçlarım kesilmeden kalacak,
Ne kadar kötü görünürsem görüneyim. Gidiyorum.
Soylu bayan, teselli edin beni
Çocuğumu büyütürken göstereceğiniz özenle.

DIONYZA

Ben de çocuk sahibiyim,
Çocuğum daha kıymetli olmayacak
Gözümde sizin çocuğunuzdan.

PERICLES

Madam, teşekkürlerim ve dualarımla.

CLEON

Seni kıyıya kadar geçirelim,
Sonra emanet edelim seni maskeli Neptün'e
Ve göğün en uysal rüzgarlarına.

PERICLES

Teklifin
Kabulüm. Gelin, sevgili madam. Ağlama,

Lychorida, ağlama;
Gözün küçük hanımında olsun, onun himayesine
Sığınabilirsin artık. Gidelim, lordum.
(Çıkarlar.)

IV. SAHNE

(Efes.)
(Cerimon ve Thaisa girer.)

CERIMON
Madam, bu mektup ve biraz mücevher
Sizinle tabutunuzda bulunuyordu; şimdi
Emrinizdeler. Yazıyı tanıyor musunuz?
THAISA
Beyimin. Gemide gittiğimizi
İyi hatırlıyorum, doğum sırasında bile;
Ama orada mı doğum yaptım, doğrusu,
Tam bilemiyorum. Ama Kral Pericles'i,
Nikahlı beyimi, artık göremeyeceğime göre,
Rahibe hayatına gireceğim ben de,
Ve neşe nedir bilmeyeceğim bundan böyle.
CERIMON
Madam, eğer amacınız buysa
Diana tapınağı uzakta değil,
Zamanınız dolana kadar orada kalabilirsiniz.
Ayrıca, isterseniz, bir yeğenim
Orada size hizmet eder.
THAISA
Karşılığım teşekkür olur, olsa olsa;
Minnettarlığım büyüktür, ödülü küçük de kalsa.
(Çıkarlar.)

IV. Perde

(Gower girer.)

Pericles'in Sur'a vardığını hayal edin,
İyi karşılandığını ve gönlünce yerleştiğini.
Kederli kraliçesini Efes'te bıraktık,
Diana'ya adanmış olarak.
Şimdi Marina'ya çevirin gözlerinizi,
Hızlı değişen sahnemiz onu Tarsus'ta
Buluyor, Cleon tarafından eğitilmiş
Müzik dersleriyle; eğitimden
Her zerafeti almış o da,
Ve kalbi ve mekanı olmuş
Herkesin hayranlığının. Ama heyhat,
Şu kıskançlık canavarı, şu candüşmanı
Hakedilmiş övgünün, Marina'nın hayatına
Kastediyor ihanetin bıçağıyla;
İşte bu çeşit biri bizim Cleon'un
Kızı, serpilip gelişmiş, hatta
Evlenecek yaşa gelmiş. Bu kız
Philoten adıyla bilinir; ve açıkça
Denir ki hikayemizde, hep
Marina olmayı hayal etmiştir:

İster lifli ipek dokurken olsun
Uzun, ince, sütbeyazı parmaklarla,
İster sivri iğneyle delerken olsun
Delmekle daha da sağlamlaştırdığı
Patiskayı, ya da ister şarkı söylerken
Olsun saza ve sustururken her sefer
Kederle şakıyan bülbülü, ya da
Zengin, bereketli kalemle ilahiler
Düzerken olsun hanımı Diana'ya, her an
Yarış eder bu Philoten maharette
Kusursuz Marina'yla: beyaz tüyler
Açabilirmiş gibi karga,
Paphos güvercinine baka baka. Marina
Tüm övgüyü topluyor, görev gereği değil
Borç gibi dökülen. Bu da öyle karartıyor ki
Philoten'deki her narin meziyeti,
Cleon'un karısı feci bir kıskançlıkla
Hemen bir katil hazır ediyor
İyi kalpli Marina için, kendi kızı
Bu katliam sayesinde emsalsiz olsun diye.
Kötü niyetleri aklına gelir gelmez,
Lychorida, dadımız, ölüyor;
Ve uğursuz Dionyza
Gazabın gebe aracını hazır ediyor
Bu darbe için. Doğmamış olayı
Seyrinize sunuyorum;
Ben sadece kanatlı zamanı
Şiirimin titrek ayakları üstüne yerleştirdim;
Hikayeyi buraya kadar getiremezdim
Hayal gücünüz yanımsıra gelmese.
İşte Dionyza ortaya çıkıyor,
Yanında Leonine, katil, duruyor.

(Çıkar.)

I. SAHNE

(Tarsus, sahil yakınları.)
(Dionyza ve Leonine girer.)

DIONYZA
Sözünü hatırla; bunun için yemin ettin.
Tek bir darbe, asla bilinmeyecek.
Hayatta bu kadar hızlı bir şey yapamazsın
Bu kadar çok kâr edeceğin. Soğuk vicdanın
Ya da ateşli sevgin yüreğini köle etmesin
Boş yere; kadınların bile reddettiği
Acıma duygusu da eritmesin seni,
Asker ol yeter amacın uğrunda.

LEONINE
Olacağım; ama çok da iyi bir insan.

DIONYZA
O zaman doğrusu onu tanrılara vermektir.
İşte geliyor, biricik dadısının ölümüne ağlayarak.
Tamam mı?

LEONINE
Tamam.
(Marina girer, çiçek sepetiyle.)

MARINA
Toprakta süs bırakmayacağım
Mezarını çiçeklerle süslemek için; sarılı, mavili,
Mor menekşeler, kadife çiçekleri
Halı olup örtecek mezarını
Yaz günleri sürdükçe. Vay başım! bir zavallı kız,
Fırtınada doğmuşum, annem öldüğü sırada,
Bu dünya benim için bitmez bir fırtına
Beni sevdiklerimden uzağa savuran.

DIONYZA
Hayrola, Marina! neden yalnızsın?
Nasıl oldu da kızım yanında değil?

Canını kederle tüketme:
Beni dadın bil! Aman, nasıl da değişti
Yüzün bu faydasız üzüntüyle!
Gel, çiçeklerini bana ver. Deniz kenarında
Leonine'le dolaş; hava tazedir orada,
İnsanın içine işler, içini diriltir.
Hadi, Leonine, gir koluna, yürü onunla.

MARINA
Yo, lütfen; sizi hizmetkarınızdan yoksun bırakamam.

DIONYZA
Aman canım;
Baban kralı da seni de hep bizden
Biri gibi sevdim. Her gün gelecek diye
Bekliyoruz; gelir de öğrenirse
Ünlü kusurluğumuzun yara aldığını,
Onca yolu aştığına pişman olur;
Beyimi ve beni suçlar sana en iyi
Şekilde gözkulak olmadık diye. Git lütfen;
Gez, yine neşeli ol; koru
Genç yaşlı herkesin gözünü çelen
O harikulade yüzünü. Bana aldırma;
Eve yalnız gidebilirim.

MARINA
Peki, gideyim;
Ama gitmek gelmiyor içimden.

DIONYZA
Hadi, hadi, biliyorum, iyi gelir.
Yarım saat yürüyün, Leonine, hiç olmazsa.
Dediklerimi de unutma.

LEONINE
Emin olabilirsiniz, madam.

DIONYZA
Seni bir süreliğine bırakıyorum, güzel kız.
Ağır ağır yürü, olur mu, terleme.
Ne de olsa sana ben bakıyorum.

MARINA
Teşekkürler, tatlı madam.
(Dionyza çıkar.)
Rüzgar batıdan mı esiyor?
LEONINE
Güney batıdan.
MARINA
Ben doğduğum zaman kuzeyden esiyordu.
LEONINE
Öyle mi?
MARINA
Babam, dadı anlattıydı, hiç korkmamış,
Gemicilere "Aslan denizciler!" diye bağırmış,
Yara etmiş soylu ellerini, iplere asılırken;
Ve yelken direğine sarılıp direnmiş gemiyi
Parçalamasına ramak kalan denize.
LEONINE
Ne zaman olmuş bu?
MARINA
Ben doğduğum zaman.
Dalgalar da deniz de daha şiddetli olmamıştır;
Sular merdiven halatından koparıp atıyor
Yelkene tırmanan birini. "Vay!" diyor biri, "gittin ha?"
Ve sırılsıklam bir gayretle kayıyorlar
Önden arkaya doğru; lostromo ıslık çalıyor,
Kaptan bağırıyor, üç kat artırıyor şaşkınlıklarını.
LEONINE
Hadi artık, duanı et.
MARINA
Ne demek istiyorsun?
LEONINE
Dua için biraz zaman istersen
Veririm. Ama lütfen sıkıcı olma;
Hem tanrıların kulağı tezdir, hem de
Yemin ettim işimi çabucak göreceğime.

MARINA

Beni neden öldüreceksin?

LEONINE

Hanımımı memnun etmek için.

MARINA

Beni neden öldürtsün ki?
Hatırladığım kadarıyla, gerçekten,
Onu hayatımda hiç incitmedim.
Tek kötü söz söylemedim, ne de kötü
Bahsettim başkalarına; inan bana,
Bir fare bile öldürmedim, sinek bile incitmedim;
Bir kere bilmeden bir kurtçuğa bastım da
Ağladım arkasından. Onu nasıl gücendirdim de
Karşılığında ölümüm bir işine yarasın
Ya da yaşamım tedirgin etsin?

LEONINE

Vazifem
Akıl yürütmek değil, tatbik etmek.

MARINA

Öyle bir şey yapmazsın umarım.
Yakışıklısın, bakışların ele veriyor içindeki
Nazik kalbi. Seni geçende gördüm,
Kavga eden iki kişiyi ayırırken yaralandın.
İçindeki iyiyi gösteriyordu bu. Yine iyi ol.
Hanımın canımı istiyor; araya gir,
Ve kurtar zavallı beni, ben zayıf olanı.

LEONINE

Yemin ettim,
Öldüreceğim.

(Onu tutar.)

(Korsanlar girer.)

1. KORSAN

Yakalayın alçağı!

(Leonine kaçar.)

2. KORSAN

Ganimet! ganimet!

3. KORSAN

Paylaşıcaz, beyler, paylaşıcaz! Hadin hemen gemiye atalım şunu.

(Korsanlar ve Marina çıkarlar.)

(Leonine girer.)

LEONINE

Bu sefil hırsızlar büyük korsan Valdes'in adamları;
Marina'yı yakaladılar. Gitsin;
Dönme umudu yok. Öldü diye yemin ederim
Ve denize atıldı diye. Ama az daha bakayım;
Belki ondan zevklerini alırlar da
Gemiye götürmezler. Kalırsa eğer,
Onların tecavüz ettiğini ben kurban ederim.

(Çıkar.)

II. SAHNE

(Midilli. Bir genelevin önü.)

(Muhabbet Tellalı, Genelev Sahibesi ve Boult girer.)

TELLAL

Boult!

BOULT

Efendim?

TELLAL

Pazarı iyi bir kolaçan et; Midilli çapkın dolu. Elimizde kız kalmadığı için bu ara çok zarar ettik.

SAHİBE

Hiç bu kadar malsız kalmamıştık. Topu topu üç zavallı var elimizde, onlar da ancak o kadar yapabiliyorlar; üstelik habire çalışmaktan içleri dışlarına çıktı.

TELLAL

O yüzden bize tazeler lazım, artık kaça olursa olsun. Esnaf dediğin vicdanlı olacak ki para kazanabilsin.

SAHİBE

Doğru söylüyorsun; bu zavallı piçlerle büyünmez, ben ki rahat onbir tane filan yetiştirmişimdir–

BOULT

Onbir yaşına kadar, ama; sonra hepsini tekrar kurutmuşundur. Neyse, pazarı kolaçan edeyim mi?

SAHİBE

Et demedik mi, be adam? Elimizdeki mal sıkı bir rüzgarda darmadağın olur, öyle haşlanmışlar, canları çıkmış yani.

TELLAL

Doğru söylüyorsun; ikisi hastalıklı valla. Zavallı Transilvanyalı öldü, hani küçük orospuyla yatardı.

BOULT

Ya, kız adamı çabuk devirdi; kurtlu yaralar içinde bıraktı adamcağızı. Neyse, ben gidip pazarı kolaçan edeyim.

(Çıkar.)

TELLAL

Üç dört bin altın sakince yaşamak ve emekliye ayrılmak için iyi bir miktar olurdu.

SAHİBE

Emekliye ayrılmak niye, tanrı aşkına? ihtiyarlıkta para kazanmak ayıp mı?

TELLAL

Yo, ama ünümüz kâr etmiyor, ayrıca kârımız da tehlikesiyle orantılı değil; dolayısıyla, gençliğimizde ufak bir servet toplayabilseydik, canımız isteyince kapımızı sürgülerdik. Ayrıca tanrılarla aramızdaki nahoş durum da bizi bırakmaya zorlayacaktır.

SAHİBE

Hadi canım, kimsenin günahı bizden az değil.

TELLAL

Az değildir belki ama daha iyidir; biz daha kötü günah işliyoruz. İşimiz de ticaret sayılmıyor ayrıca; kitapta yeri yok. A bak, Boult geliyor.

(Boult girer, yanında korsanlar ve Marina.)

BOULT

Böyle buyrun abiler; demek bakire diyorsunuz ha?

1. KORSAN

Evvelallah, şüphemiz yok.

BOULT

Patron, bu gördüğün parça için pazarlık yaptım. Beğenirsen, eyvallah; yoksa kaparom yandı.

SAHİBE

Boult, bir meziyeti var mıymış?

BOULT

Güzel yüzü var, iyi konuşuyor, kılık kıyafet muazzam; başka ne meziyeti olacak ki reddedilmesin.

SAHİBE

Fiyatı neymiş, Boult?

BOULT

Bin kafadan bir kuruş aşağı indiremedim.

TELLAL

Peki, beni takip edin, abiler; paranızı hemen alacaksınız. Hanım, kızı içeri al; ona ne yapması gerektiğini öğret, ki vazifeye kadar hamlığını üstünden atsın.

(Tellal ve korsanlar çıkar.)

SAHİBE

Boult, kızın tarifini iyi yap, saçının rengini, tenini, boyunu posunu, yaşını, bekaret garantisini filan, ve "En çok veren ilk sahip olur," diye bağır. Böyle bir kız ucuza gitmez, erkekler eskisi gibilerse. İşi dediğim gibi hallet.

BOULT

Oldu bil.

(Çıkar.)

MARINA

Yazık, Leonine çok ağır, çok yavaşmış!
Konuşacağına vuracakmış; bu korsanlar da
Yeterince barbar değilmiş, atmamışlar beni
Gemiden annemi arayayım diye!

SAHİBE
Niye sızlanıyorsun, güzelim?
MARINA
Güzelim diye.
SAHİBE
Tanrılar yapacaklarını yapmışlar senin için.
MARINA
Onları suçlamıyorum.
SAHİBE
Elime düştün, artık elime bakacaksın.
MARINA
Asıl hatam
Kaçmak oldu beni öldürecek elden.
SAHİBE
Olsun, zevk sefa içinde yaşayacaksın.
MARINA
Hayır.
SAHİBE
Evet, hem de nasıl; her tür erkeğin tadına bakacaksın. İyi yaşayacaksın; her rengi tecrübe edeceksin. Niye kulaklarını kapatıyorsun?
MARINA
Sen kadın mısın?
SAHİBE
N'apıcan, kadın olmasam?
MARINA
Kadın namuslu değilse kadın değildir.
SAHİBE
Bana bak, seni öyle bir kırbaçlatırım ki, sürtük; besbelli seninle ilgilenmem gerekecek. Yürü, seni dikbaşlı aptal; sana boyun eğdirmeyi bilirim ben.
MARINA
Tanrılar yardımcım olsun!
SAHİBE
Tanrılar sana erkeklerle yardımcı olacak; erkekler seni

rahat ettirecek, karnını doyuracak, gönlünü okşayacak. Boult da geldi.

(Boult girer.)

Söyle, efendi, pazarda duyurdun mu kızı?

BOULT

Başında ne kadar saç varsa o kadar bağırdım; sesimle resmini çizdim.

SAHİBE

Söylesene, milletin temayülü nedir, bilhassa gençlerin?

BOULT

İnan, babalarının vasiyetini dinler gibi dinlediler beni. Bir İspanyol vardı hele, bir ağzı sulandı, yatmış kadar oldu tarifini duyunca.

SAHİBE

Yarın burada ağırlarız onu o zaman en temiz kılığıyla.

BOULT

Bu gece, bu gece. Bir de, hanımım, şu Fransız şövalye var ya, hani kambur?

SAHİBE

Kim? Mösyö Verolles mü?

BOULT

O ya; ilanı duyunca göbek atmaya kalktı; sonra homurdanıp yarın kızı görmeye and içti.

SAHİBE

Çok iyi; geldi, hastalık getirdi: şimdi de tamir etsin. O da gelecek gölgemize güneşli altınlarını saçmak için.

BOULT

Valla, her milletten bir gezginimiz olsa da hepsini ağırlasak güneşi bulmuşken.

SAHİBE *(Marina'ya.)*

Az gel hele şöyle. Başına talih kuşu kondu. Sözüme kulak ver: isteye isteye yapacak ama korka korka yapıyormuş görüneceksin; en çok parayı kazanacağın zaman parayı küçümsüyormuş gibi yapacaksın. Öyle hayatın var

diye ağlarsan aşıklarını kendine acındırırsın: o acıma bazen hakkında iyi düşünceler uyandırır, ama iyi düşünceler sana para kazandırmaz.

MARINA

Seni anlamıyorum.

BOULT

Öff, eve götür şunu, hanımım; hemen biraz idman yaptır da geçsin bu kızarıp bozarmaları.

SAHİBE

Doğru valla, geçsin; senin bu kız utana sıkıla gidiyor işe, utanılacak bir şey varmış gibi.

BOULT

Valla, kimine var, kimine yok. Ama, hanımım, hani iyi pazarlık ettim ya,–

SAHİBE

Payına bir şey düşsün istiyorsun.

BOULT

Hani, olursa.

SAHİBE

Niye olmasın? Gel hadi, taze, kılık kıyafetin de esaslıymış.

BOULT

Valla, öyle de kalacak hayırlısıyla.

SAHİBE

Boult, haberi şehre yay; nasıl bir misafirimiz olduğunu söyle; müşteri bulmaktan bir şey kaybetmezsin. Tabiat bu parçayı yontarken senin de payını düşündü; o yüzden anlat ne müstesna olduğunu ve kendi hikayenin meyvesini ye.

BOULT

Tamamdır, hanımım, güzelliğini öyle bir anlatıp azdıracağım ki çapkınları, gökgörültüsü bile yılanbalıklarının yuvasını öyle ayaklandıramaz. Bu gece eve birkaç kişi getiririm.

SAHİBE

Hadi iş başına; sen de beni takip et.

MARINA

Ateş kızgın, bıçak keskin, sular derin olsa da,
Bağlı tutacağım yine bekaret düğümümü.
Diana, yardımcım ol!

SAHİBE

Ne işimiz var kız Diana'yla? Hadi, yürüyecek misin sen?
(Çıkarlar.)

III. SAHNE

(Tarsus.)
(Cleon ve Dionyza girer.)

DIONYZA

Niye aptallık ediyorsun? Olan oldu bir kere.

CLEON

Ah Dionyza, böyle bir kıyımı
Ne güneş görmüştür ne de ay!

DIONYZA

Anlaşılan yine çocuklaşacaksın.

CLEON

Bu engin dünyanın başefendisi olsaydım
Dünyayı sana verirdim onu geri getir diye.
Kanıyla da, terbiyesiyle de bir hanımefendi, hatta
Bir prenses, tarafsız bir gözle bile dünyadaki
Her taca layık! Ah alçak Leonine!
Sen onu da zehirledin.
Ondan önce sen içseydin, amacına yakışır
Bir nezaket göstermiş olurdun. Ne diyeceksin
Şimdi soylu Pericles kızını sorduğu zaman?

DIONYZA

Öldü diyeceğim. Dadılar kader tanrıçası

Değildir nihayet, büyütse de ilelebet yaşatsın.
Geceleyin öldü; öyle diyeceğim. Kim itiraz edecek?
Tabii sen dindar masum rolüne soyunup
Ne dürüst adam desinler diye bağırmazsan
Hain tuzakla öldürüldüğünü.

CLEON

Sus artık. Bil ki
Göğün altındaki tüm kötülükler içinde tanrılar
En çok bundan nefret eder.

DIONYZA

Tarsus'un minik kuşları hemen uçup
Gerçeği Pericles'e yetiştirir sananlardan
Biri olacaksın. Utanıyorum
Bu kadar soylu bir kandan gelip de
Bu kadar korkak olduğunu görünce.

CLEON

Böyle bir harekete
Gönül rızasını değilse de
Onayını olsun veren biri
Soylu kaynaklardan gelmemiştir.

DIONYZA

Öyle olsun.
Ama nasıl öldüğünü senden başka kimse bilmiyor,
Kimse de bilemez, Leonine de öldüğüne göre.
Evladımı solduruyordu o, kısmetine
Engel oluyordu. Kimse bakmıyordu ona,
Marina'nın yüzünden gözünü alıp;
Bizimki hafife alınıyor, besleme yerine konuyordu
Yüzüne bakmaya değmeyen. İçime işledi bu;
Hareketime zalimce de desen,–
Sen evladını yeterince sevmediğin için– bana göre
Şefkat dolu bir teşebbüstü yaptığım
Biricik kızının saadeti uğruna.

CLEON

Tanrılar affetsin!

DIONYZA

Pericles'e gelince,
Ne diyebilir ki? cenazesinde ağladık,
Hâlâ da yastayız. Anıtını bile diktik,
Bitiriyoruz, mezar yazıları
Altın harflerle parlıyor ona herkesin
Hayranlığını ifade eden, biz de sevgimizi
Gösteriyoruz ettiğimiz onca masrafla.

CLEON

Harpia gibisin,
Melek yüzünle kandırıp
Pençelerini geçiriyorsun.

DIONYZA

Sen de hurafelere inanan safdiller gibisin,
Kış gelsin de sinekleri öldürsün diye dua eden;
Ama biliyorum, dediğimi yapacaksın.

(Çıkarlar.)

IV. SAHNE

(Tarsus'ta Marina'nın anıtının önü.)
(Gower girer.)

Böyle geçiriyoruz zamanı; uzun yolu kısaltıyoruz;
Yumurta kabukları içinde açıldık denize, diledik, yetti;
Yol aldık, hayal gücümüzü kullanıp,
Sınırdan sınıra, bölgeden bölgeye.
Mazur gördünüz, suç işlemiş olmadık
Oyunumuzun geçtiği birkaç farklı
İklimde aynı dili kullanmakla. Dileğim,
Benden öğrenmeniz, hikayemizin sahneleri
Arasındaki boşlukları. Pericles
Şimdi yine inatçı denizleri aşıyor,
Yanında birçok bey ve şövalyeyle,
Kızını görmek için, hayatının tek tadını.

İhtiyar Helicanus yanında. Geride
İhtiyar Escanes kaldı, geridekileri yönetecek,
Hani, aklınızda bulunsun, Helicanus
Büyük makamlara terfi ettirdiydi, o.
Şişkin yelkenli gemiler ve cömert rüzgarlar
Bu kralı Tarsus'a getirdi –kaptanı düşünce ne de olsa,
Onun dümeniyle yürüsün sizin düşünceniz de–
Amacı, kızını memlekete götürmek, ama kızı yok.
Toz zerresi gibi hareket etsinler bir süre gözünüzde,
Kulaklarınıza da yer vereceğim gördüklerinizde.

(Sözsüz Oyun)

Pericles tüm maiyetiyle bir kapıdan, Cleon ve Dionyza diğer kapıdan girer. Cleon Pericles'e mezarı gösterir; Pericles ağıtlar yakar, bir çuval giyer ve delice oradan uzaklaşır.

(Cleon, Dionyza ve ötekiler çıkar.)

İnanç nasıl da oyuncağı oluyor sahtekarlığın!
Bu sahte duygu gerçek kederin yerine geçiyor;
Ve Pericles, ızdıraptan yıkılmış,
İçini delen nefesler ve sel olan gözyaşlarıyla,
Tarsus'tan ayrılıp yola düşüyor yine. And içiyor
Bir daha yüzünü yıkamamaya, saçını kesmemeye.
Çuvallar giyip denize çıkıyor. Fırtınaya
Tutuluyor, ölümlü gemisi parçalanıyor,
Yine de atlatıyor fırtınayı. Şimdi lütfen
Marina'nın mezar yazısına bakın
Alçak Dionyza'nın yazdığı.

(Marina'nın anıtındaki yazıyı okur.)

En güzel, en tatlı ve en iyi yatıyor burada,
Hayatının baharında soluverdi.

Surlu'ydu, kralın kızı,
Acımasız ölüm kıydı ona.
Marina'ydı adı; doğumunda
Gururlu Thetis toprağın bir kısmını yuttu.
O yüzden toprak, suya boğulmaktan korkup,
Thetis'in çocuğunu göklere verdi;
İşte o yüzden Thetis azgın darbelerle döver
Çakıltaşlı kıyıları ve hep döveceğine yemin eder.

Hiçbir maske daha fazla yakışmaz hainliğe
Yumuşak ve sevecen dalkavukluktan.
Pericles kızının öldüğüne inanadursun,
Ve katlansın talihin önünde açtığı
Zorlu yollara; o sırada sahnemiz
Kızının kederini ve çilesini göstersin
Kirli hizmetlerdeki. Öyleyse sabredin
Ve kendinizi Midilli'de farzedin.
(Çıkar.)

V. SAHNE

(Midilli.)
(Genelevden iki bey girer.)

1. BEY
Böyle şey duydun mu hiç?
2. BEY
Hayır, ne de duyarım bir daha böyle bir yerde, bu kız giderse.
1. BEY
Burada ilahiyat vazetmek! aklına gelir miydi böyle şey?
2. BEY
Hayır. Hadi, artık kerhane işine girmem. Gidip biraz ilahi mi dinlesek?

1. BEY

Namuslu olsun da artık herşeyi yaparım; fuhuş yolundan ilelebet çıkıyorum.

(Çıkarlar.)

VI. SAHNE

(Midilli. Genelev.)
(Tellal, Sahibe ve Boult girer.)

TELLAL

Valla, buraya gelmemiş olsa değerinin rahat iki katını kazanırdım.

SAHİBE

Kahrolası! tanrı Priapus'u bile dondurup bütün bir nesli bozabilir o. Ya ona tecavüz ettirmeli ya da ondan kurtulmalıyız. Müşteriler için vazifesini yapıp bana da mesleğimizin nimetlerini tattıracağı yerde, hakaretlerini, fikirlerini, ana fikirlerini, dualarını ve yakarışlarını yedirdi bana; şeytanı bile dindar yapar bu, şeytan bir öpücük almak için onunla pazarlık edecek olsa.

BOULT

Ona tecavüz etmem lazım, yoksa bizi tüm çapkınlarımızdan mahrum edip küfürbazlarımızı rahip yapacak.

TELLAL

Frengi götürsün bu kansız karıyı!

SAHİBE

Ondan kurtulmanın tek yolu frengi. Bakın, Lord Lysimachus geliyor, kılık değiştirmiş.

BOULT

Lordlarımız da olurdu serserilerimiz de, bu ürkek yosma müşterilere bir yol verseydi eğer.

(Lysimachus girer.)

LYSIMACHUS

Nasıl gidiyor! Bir düzine bekaret kaça?

SAHİBE

Duacınızız efendimiz!

BOULT

Sizi afiyette gördüğüme sevindim.

LYSIMACHUS

Sevinebilirsin; ziyaretçilerinin sağlam bacaklar üstünde durmaları senin için daha iyi. Nasıl gidiyor, sıhhatli günahkar, içimizi açacak bir şey var mı elinde, yolumuzu doktora düşürmeyecek?

SAHİBE

Elimizde bir tane var, efendim, kendisi lütfederse –ama eşi benzeri gelmedi Midilli'ye.

LYSIMACHUS

Karanlık işleri yaparsa, demek istiyorsun.

SAHİBE

Efendimiz ne deneceğini herkesten iyi bilirler.

LYSIMACHUS

İyi, çağırın, çağırın.

BOULT

Et ve kan bakımından, efendim, beyaz ve kırmızı, bir gül göreceksiniz; ve gül olurdu hakikaten, eğer bir de–

LYSIMACHUS

Ne, söyle?

BOULT

Ah efendim, ben susayım.

LYSIMACHUS

Susmak bir tellalın ününe asalet katar, en az birçok kişininkine namusluluk kattığı kadar.

(Boult çıkar.)

SAHİBE

İşte geliyor fidanımız; daha hiç koklanmamış, emin olun.

(Boult Marina'yla girer.)

Çok güzel, değil mi?

LYSIMACHUS

Doğrusu, uzun bir deniz yolculuğundan sonra iyi gelir. Peki, bu sizin; bizi yalnız bırakın.

SAHİBE

Rica ederim efendim, bana biraz izin verin, sonra derhal çıkacağım.

LYSIMACHUS

Buyrun.

SAHİBE *(Marina'ya.)*

Bak, dikkatini çekerim, bu soylu bir adamdır.

MARINA

Ben de onu öyle bulmak isterim, ki saygı duyabileyim.

SAHİBE

Sonra, o bu vilayetin valisidir ve benim bağlı olduğum kişidir.

MARINA

Vilayetin valisiyse ona gerçekten bağlı olmalısın; ama işinde ne kadar şereflidir, bilemem.

SAHİBE

Tanrı aşkına, bu namus numaralarını bırakıp ona nazikçe hizmet edecek misin? eteğini altınla doldurur senin.

MARINA

Beyefendice verdiği herşeyi minnetle alırım.

LYSIMACHUS

Bitti mi?

SAHİBE

Efendim, henüz pek atak değil, ona işinizi gördürmek için biraz uğraşmanız gerekecek. Gelin, efendimizle onu yalnız bırakalım. Yolunuza gidin.

(Sahibe, Tellal ve Boult çıkar.)

LYSIMACHUS

Ee, tatlım, ne kadardır bu meslektesin?

MARINA

Ne mesleği, beyefendi?

LYSIMACHUS

Utandırmamak için söyleyemiyorum, canım.

MARINA

Mesleğimden utanmam. Lütfen adını söyleyin.

LYSIMACHUS

Ne kadardır bu iştesin?

MARINA

Kendimi bildim bileli.

LYSIMACHUS

O kadar küçükken mi başladın? Beş altı yaşında da yosma mıydın?

MARINA

Daha da küçükken, beyefendi, eğer şimdi yosmaysam.

LYSIMACHUS

Valla, yaşadığın ev senin satılık olduğunu söylüyor.

MARINA

Bu eve öyle bir alem yeri olduğunu bildiğiniz halde mi geliyorsunuz? Namuslu bir insan ve buranın valisi olduğunuzu duydum.

LYSIMACHUS

Patronun sana kim olduğumu söyledi demek?

MARINA

Patronum kim?

LYSIMACHUS

Senin otçu kadın; utanç ve günah tohumlarını eken kadın. Gücüm hakkında bir şeyler duymuşsun ve daha ciddi bir ızdıraptan korktuğun için temkinli davranıyorsun. Ama itiraz ediyorum, tatlım, gücüm seni görmeyecek, hatta dostça bakacak sana. Hadi, beni kapalı bir yere götür; hadi ama, hadi.

MARINA

Eğer soylu doğduysanız, bunu şimdi gösterin;
Sonradan olduysanız, iyi hüküm verin ki
Hakettiğiniz düşünülsün.

LYSIMACHUS

Vay vay, bu da ne? Başıma hoca kesildin.

MARINA

Kendimce,
Ben sadece bir genç kızım, zalim kader
Beni bu ahıra koydu gerçi, anladığıma göre
Hastalığın ilaçtan pahalıya satıldığı bu yere–
Ama tanrılar
Kurtaracak beni bu menfur yerden,
Saf havada süzülen
Ufacık bir kuşa çevirerek de olsa!

LYSIMACHUS

Bu kadar güzel konuşacağın
Aklıma gelmezdi; hayal bile edemezdim.
Buraya sefil bir ruh getirdiysem
Sözlerin onu değiştirdi. Bak, şu altını al.
Yürüdüğün temiz yolda sebat et,
Tanrılar yardımcın olsun!

MARINA

İyi yürekli tanrılar sizi korusun!

LYSIMACHUS

Benim hakkımda düşüneceksen,
Buraya kötü niyetle gelmediğimi bil;
Buranın kapısı da penceresi de bana iğrenç gelir.
Sağlıcakla kal. Sen bir namus abidesisin,
Kuşkum yok ki soylu bir terbiye aldın.
Al, şu altınları da al.
Lanet olsun, hırsız gibi gebersin
Seni iyi hayatından çalan! Bir daha benden
Haber alırsan inan iyiliğin için olur.

(Boult girer.)

BOULT

Yalvarırım efendim, bana da.

LYSIMACHUS

Defol kahrolası kapıcı! Evini

Yıkar başına geçirirdim içinde
Bu bakire bulunuyor olmasaydı. Defol!
(Çıkar.)

BOULT

N'oldu ya? Anlaşılan, seninle başka bir yol deneyeceğiz. Dünyanın en ucuz ülkesinde bile bir kahvaltı parası etmeyecek senin bu ürkek namusun bütün evi batıracak, anam avradım olsun. Yürü bakalım.

MARINA

Beni nereye götürüyorsun?

BOULT

Kızlığını aldırmam lazım, yoksa sonumuz iyi değil. Yürü hadi. Başka müşteri kaçıramayacaksın buradan. Yürü diyorum.

(Sahibe'yle Tellal girer.)

SAHİBE

N'oldu? mesele ne?

BOULT

Beter, hanımım, beter; Lord Lysimachus'a dindar laflar etti.

SAHİBE

Vay rezil!

BOULT

Mesleğimizi tanrıların gözünde beş paralık edecek.

SAHİBE

Defet şu azize bozuntusunu!

BOULT

Soylu beyimiz ona soylu biri gibi davrandı, ama o kartopu gibi buza çevirdi adamı; dua ede ede gitti adam.

SAHİBE

Boult, götür şunu; canın ne istiyorsa yap. Çatlat bekaretinin camını, yola getir onu.

BOULT

Bundan daha dikenli bir arazi de olsa, sürülecek.

MARINA

İşitin, işitin ey tanrılar!

SAHİBE

Bak bak, yukarıdan yardım çağırıyor bir de: götür şunu! Keşke kapımdan içeri girmeyeydi! Yıkıl, azize bozuntusu seni! Bizi batırmak için doğmuş bu. Kadın kısmının yolundan gitmeyeceksin öyle mi? Seni gidi seni, kekikli, defneli meze olursun sen benim soframda!

(Sahibe ve Tellal çıkarlar.)

BOULT

Yürü, kız; düş önüme.

MARINA

Beni nereye götürüyorsun?

BOULT

O çok sevdiğin mücevherini senden almaya.

MARINA

Yalvarırım, önce bana bir şeyi söyle.

BOULT

De bakalım, şu bir şeyini.

MARINA

Düşmanının ne olmasını isteyebilirsin?

BOULT

Efendim olmasını, ya da daha doğrusu hanımım olmasını isteyebilirim.

MARINA

Bunların hiçbiri senin kadar kötü değildir,
Çünkü onlar emreder, sen yaparsın.
Sen öyle bir yerdesin ki cehennemin en acılı
Mahkumu bile şöhretini seninkiyle değişmez;
Sen lanetli bir kapıcısın, fahişesini
Bulmaya gelen her alçak için;
Kulakların her haydutun mikroplu
Yumruklarına açık; yiyeceğinse
İltihaplı ciğerlerden dökülüyor önüne.

BOULT

İyi de n'apiym? savaşa filan gitsem daha mı iyi? insan yedi yıl hizmet eder, bacağını kaybeder, sonra tahta bacak alacak parası bile olmaz.

MARINA

Ne yapsan bundan iyidir. Lağım
Temizle, çöp topla, bundan iyidir;
Cellada çıraklık yap:
Bu işlerin hepsi bundan iyidir;
Yaptığın işin yanında, maymun bile, konuşabilse,
Çok şerefli bir adım varmış derdi. Tanrılar
Salimen kurtaracak beni bu yerden!
Al, sana altın.
Efendin illa benden para kazanacaksa
Ona de ki şarkı, dokuma, dikiş, dans bilirim,
Başka meziyetlerim de var, ama övünmem;
Bütün bunları öğretebilirim.
Bu kalabalık şehirde çok öğrenci
Çıkacaktır, kuşkum yok.

BOULT

Bütün bu söylediklerini öğretebilir misin?

MARINA

Öğretemeyeceğimi kanıtla, beni tekrar eve götür,
En bayağı adama sat beni,
Evine gelip giden.

BOULT

Peki, senin için n'apabilirim, bakacağım; seni bir yere yerleştirebilirsem, yerleştiririm.

MARINA

Ama namuslu kadınların yanı olsun.

BOULT

Valla, onlar arasında pek tanıdığım yok. Ama efendimle hanımın seni aldıklarına göre onların rızasını almadan hareket etmek olmaz; o yüzden düşünceni onlara anlata-

cağım; makul karşılayacaklarından şüphem yok. Hadi, elimden geleni yapacağım; yürü bakalım.

(Çıkarlar.)

V. Perde

(Gower girer.)

Marina böylece genelevden kaçar ve namuslu
Bir eve tesadüf eder, der hikayemiz.
Bir ölümsüz gibi şarkı söyler, ve dans eder
Bir tanrıça gibi, büyüleyici ezgileriyle.
Derin alimler gibi sessizce dokur iğnesiyle
Tabiatın her suretini, goncanın, kuşun, dalın, kirazın,
Öyle ki hatta kardeş olur sanatı tabii güllere;
İpliği, ipeği, ikiz olur yakutlu kirazla:
Soylu kandan öğrencisi eksik olmaz,
Ödül yağdırırlar ona; o da kazandığını
Kahrolası Sahibe'ye verir. Onu burada bırakıyor
Ve babasına çeviriyoruz tekrar gözümüzü,
Hatırlarsınız, denizde bırakmıştık. Denizde kaybetmiştik
Onu, rüzgara kapılmış giderken; kızının yaşadığı yere
Düştü yolu ve bu sahile demir atıyor şimdi. Şehir
Tanrı Neptün'ün bayramına hazırlanıyor bir telaş;
Oradan Lysimachus bizim Surlu gemileri görüyor,
Bayrakları siyah, zengin işlemelerle süslü;
Ve kayığına atlayıp bir şevk ona gidiyor.
Gözünüzü hayal gücünüze verin yine;
Kederli Pericles'i düşünün, bu da gemisi olsun,

Olan biten, ve fazlası, burada görülecek
Mümkünse; şimdi lütfen oturun ve dinleyin.
(Çıkar.)

I. SAHNE

(Midilli açıkları. Pericles'in gemisinin güvertesi. Güvertede önü perdeli bir bölme; Pericles içeride, yatağa uzanmış, saçları dağınık, paçavralar giymiş. Sur gemisinin yanında bir tekne duruyor.)
(Helicanus girer; yanına iki denizci gelir, biri Surlu, diğeri tekneden.)

SURLU DENİZCİ
Lord Helicanus nerede? O size cevap verebilir.
A, buradaymış. *(Helicanus'a.)*
Efendim, Midilli'den bir tekne geldi,
İçinde vali Lysimachus var,
Güverteye çıkmak ister. Ne emredersiniz?
HELICANUS
Çıksın. Beylerden birkaçını da çağırın.
SURLU DENİZCİ
Hey, beyler! Efendim çağırıyor.
(İki üç bey girer.)
1. BEY
Efendimiz mi çağırıyor?
HELICANUS
Beyler, gemiye çıkacak önemli biri var;
Lütfen, onu iyi karşılayın.
(Beyler ve denizciler aşağı inip tekneye çıkarlar.)
(Tekneden Lysimachus gelir; yanında maiyeti, beyler ve denizciler.)
SURLU DENİZCİ
Efendim,

İşte, eğer isterseniz, size cevap verebilecek
Kişi bu.
LYSIMACHUS
Selam, muhterem efendim! Tanrılar sizi korusun!
HELICANUS
Sizi de; benden daha uzun yaşayın,
Ve sonunuz benim gibi olsun.
LYSIMACHUS
Eksik olmayın.
Kıyıdaydık, Neptün'ün zaferlerini kutluyorduk ki
Bu güzel geminin önümüzden geçtiğini gördük;
Ben de öğrenmek istedim nereden geldiğinizi.
HELICANUS
Bir kere, mevkiniz nedir?
LYSIMACHUS
Bu gördüğünüz yerin valisiyim.
HELICANUS
Efendim,
Gemimiz Sur'dandır, içinde de kral vardır;
Şu üç aydır tek kelime etmemiş bir adamdır
Kendisi, tek kişiye; yememiş, içmemiştir
Acısını uzatacak kadarı dışında.
LYSIMACHUS
Küskünlüğünün sebebi nedir?
HELICANUS
Tekrar etmek çok sıkıcı olur;
Ama esas acı sevgili karısıyla
Kızının kaybından geliyor.
LYSIMACHUS
Onu göremez miyiz?
HELICANUS
Görebilirsiniz;
Ama görmeniz beyhude olur; kimseyle
Konuşmuyor.

LYSIMACHUS

Yine de isteğimi gerçekleştireyim.

HELICANUS

Bakın ona.

(Pericles gösterilir.)

Güzel bir adamdı,
Ta ki felaket, bir ölümcül gecede,
Onu bu hale getirene kadar.

LYSIMACHUS

Selam olsun, yüce kral! tanrılar sizi korusun!
Selam olsun, soylu efendimiz!

HELICANUS

Boşuna; sizinle konuşmayacak.

1. BEY

Efendim,
Midilli'de bir kız var, bahse girerim
Onu konuşturur.

LYSIMACHUS

İyi düşündün.
O kız, şüphesiz, tatlı nağmeleri
Ve diğer üstün meziyetleriyle cezbeder,
Topa tutup yıkar onun yarı yolda kalmış
Sağır kapılarını.
Her bakımdan çok iyi yetişmiş bir kız,
Şu an arkadaşlarıyla
Yapraklı barınakta bulunuyor
Adanın kıyısını örten.

(Bir beye bir şeyler fısıldar; bey Lysimachus'un teknesine binip uzaklaşır.)

HELICANUS

Tabii, hepsi boş; yine de atlamayacağız
Çare olabilecek hiçbir şeyi. Madem nezaketinizi
Bu kadar zorladık, rica etsek de
Parası mukabili erzak alsak biraz,

Eksiğimiz yok gerçi,
Ama bayat şeylerden bıktık.

LYSIMACHUS

Aman efendim,
Böyle bir ricayı geri çevirirsek, tanrı
Her ekin için bir kurt gönderir,
Felaket salar memleketimize. Bir kez daha
Israr etsem kralınızın kederinin
Sebebini etraflıca öğrenmek konusunda.

HELICANUS

Oturun, efendim, anlatayım.
Ama bakın, engel çıktı.

(Tekneden Bey çıkar, yanında Marina ve bir arkadaşı vardır.)

LYSIMACHUS

İşte çağırttığım hanım.
Hoş geldin, tatlı kız! Ne sevimli biri değil mi?

HELICANUS

Güzel bir hanım.

LYSIMACHUS

Öyle biri ki, emin olsam kibar ve soylu bir aileden
Geldiğine, başka birini istemezdim,
Ben ki evlenecek adam değilim derdim.
Ey tatlı kız, ey güzellik ve iyilik timsali,
Bak, burada bir hasta kral var,
Eğer utkulu ve hünerli maharetin
Onu sana cevap vermeye ikna edebilirse,
Kutsal tedavine karşılık
Ne dilersen alacaksın.

MARINA

Efendim, onu iyileştirmek için
Elimden geleni yapacağım, ancak
Benden ve arkadaşımdan başka
Kimse ona yaklaşmamalı.

LYSIMACHUS
Gelin, onu yalnız bırakalım;
Tanrılar yardımcısı olsun!
(Çekilirler.)
(Marina şarkı söyler.)
Müziğini duydu mu?
MARINA
Hayır, bize bakmadı bile.
LYSIMACHUS
Bakın, onunla konuşacak.
MARINA
Selam olsun, efendim! Efendim, bana kulak verin.
PERICLES
Ha, ne?
(Onu iter.)
MARINA
Efendim, ben daha önce
Hiçbir gözü davet etmemiş bir genç kızım,
Ama kuyrukluyıldız gibi baktılar bana; bu
Konuşan, efendim, belki sizinkine denk bir acıya
Katlanmış biridir, iki acı adilce ölçülebilse.
Kör talih hayatımı kararttıysa da,
Aslım kudretli krallara
Denk atalardandır;
Ama zaman savurup attı anamı babamı,
Ve dünyaya ve kötü raslantılara
Köle etti beni. *(Kendi kendine.)* Vazgeçeceğim;
Ama yanaklarımda kızaran bir şey var,
Fısıldıyor kulağıma "Konuşana kadar gitme," diye.
PERICLES
Talihim– anam babam– iyi ana baba
Benimkine denk– öyle miydi? ne dedin?
MARINA
Dedim ki, efendim, anamı babamı bilseydiniz
Bana zalimlik etmezdiniz.

PERICLES

Herhalde. Lütfen, bana bak.
Şeye benziyorsun– Hangi memlekettensin?
Bu kıyıdan mısın?

MARINA

Hayır, ne de başka bir kıyıdan;
Ama ölümlü doğdum; göründüğümden
Başka bir şey de değilim.

PERICLES

Izdırabım çok büyük,
Ağlayacağım gidecek sonunda. Sevgili karım
Bu hanım kız gibiydi, ve böyle biri
Olabilirdi kızım: aynı kraliçemin geniş alnı;
Endamı tıpatıp; sihirli değnek gibi dimdik;
Öyle gümüş sesli; gözleri mücevher gibi
Ve öyle zengin kaideli; yürüyüşü tıpkı Hera;
Beslediği kulakları aç bırakan ve konuştukça
Daha da acıktıran onları. Nerede yaşıyorsun?

MARINA

Yabancı olduğum bir yerde; güverteden
Orayı görebilirsiniz.

PERICLES

Nerede büyüdün?
Nasıl kazandın zenginliğine
Zenginlik katan bu hünerleri?

MARINA

Hikayemi anlatsam
Yalan gibi gelir, hor görülür.

PERICLES

Lütfen anlat;
Senin ağzından yalan çıkamaz, çünkü Adalet kadar
Alçakgönüllü görünüyorsun; taç giymiş Hakikat'in
Hüküm sürdüğü bir saraya benziyorsun. Sana inanacağım,
İkna edeceğim aklımı hikayendeki imkansız

Görünen noktalara; çünkü çok sevdiğim
Birine benziyorsun. Yakınların kimlerdi?
Seni ittiğim zaman, zaten o an
Farkettim seni, soylu bir aileden
Geldiğini söylemedin mi?

MARINA
Söyledim tabii.

PERICLES
Anneni babanı söyle. Yanılmıyorsam
Nice haksızlığa uğradığını, kötülük gördüğünü
Söyledin, çektiğin acının benimkine denk geleceğini,
İkisi yan yana konsa.

MARINA
Öyle bir şey söyledim;
Aklımın beni doğru olduğuna
İnandırdıklarını söyledim sadece.

PERICLES
Anlat hikayeni;
Bakınca seninki benim katlandığımın binde biri
Kadar çıksın, derim ki sen erkeksin, ben de
Bir kız gibi acı çektim; ama Sabır Tanrıçası gibisin,
Kralların mezarları başındaki, gülümsüyorsun
Acıya. Yakınların kimlerdi?
Onları nasıl kaybettin? Adın ne, iyi kalpli kızcağızım?
Söyle, yalvarırım. Gel, otur yanıma.

MARINA
Adım Marina.

PERICLES
Ah, eğleniyorsun benimle,
Gözü dönmüş bir tanrı gönderdi seni
Bütün dünya bana gülsün diye.

MARINA
Sakin olun, soylu efendim,
Yoksa anlatmam.

PERICLES

Peki, sakin olacağım.
Beni nasıl ürküttün bilemezsin,
Adım Marina deyince.

MARINA

Adımı
Gücü olan biri verdi bana,
Babam, kral verdi.

PERICLES

Nasıl, kral kızı?
Adı da Marina?

MARINA

Bana inanacağınızı söylediniz;
Ama, canınızı sıkmamak için,
Burada bırakacağım.

PERICLES

Ama etten, kemikten misin sen?
Nabzın atıyor mu, peri filan da
Değilsin? Peki, devam et. Nerede doğdun,
Neden Marina dediler adına?

MARINA

Marina dediler
Çünkü denizde doğdum.

PERICLES

Denizde! ya annen?

MARINA

Annem bir kralın kızıydı,
Doğduğum an öldü,
Dadım Lychorida anlatırdı sık sık
Ağlaya ağlaya.

PERICLES

Yo, az dur!
Olmadık bir rüya bu, sıkıntılı uykunun
Kederli aptalları kandırdığı; bu mümkün değil,

Kızım gömüldü; peki, nerede büyüdün?
Hikayenin sonuna kadar dinleyeceğim seni,
Sözünü kesmeden.

MARINA

Alay ediyorsunuz; inanın, en iyisi bırakayım.

PERICLES

Her hecesine inanacağım
Anlatacaklarının. Ama müsaade et:
Buralara nasıl geldin? nerede büyüdün?

MARINA

Babam kral beni Tarsus'ta bıraktı,
Zalim Cleon, hain karısıyla
Beni öldürmeye kalkışıncaya kadar;
Tuttuğu alçak tam beni öldürecekken
Korsanlar gelip beni kurtardı; Midilli'ye
Getirdiler beni. Ama, soylu efendim,
Nereye varmaya çalışıyorsunuz? Niye ağlıyorsunuz?
Galiba beni sahtekar sanıyorsunuz: hayır, gerçekten;
Ben Kral Pericles'in kızıyım,
Eğer Kral Pericles hâlâ yaşıyorsa.

PERICLES

Bak, Helicanus!

HELICANUS

Efendimiz mi çağırdı?

PERICLES

Sen ciddi ve soylu bir danışmansın,
Her konuda bilgilisin. Söyle bana, söyleyebilirsen,
Bu kız nedir, ya da ne olması mümkündür,
Beni böyle ağlattığına göre?

HELICANUS

Bilmiyorum;
Ama burada, efendim, Midilli valisi var,
Ondan sitayişle bahsediyor.

LYSIMACHUS

Ana babasının

Kim olduğunu hiç söylemedi; sorulunca
Öylece oturup ağlardı.

PERICLES

Ah Helicanus, vur bana, soylu efendi!
Bedenimde yara aç, acıya sal beni,
Üzerime hücum eden bu büyük neşe denizi
Canımın sahillerini kaplayıp
Güzelliğiyle boğmasın diye beni. Ah, gel hele,
Sen ki sana can verene can verdin,
Sen ki denizde doğdun, Tarsus'ta gömüldün,
Tekrar denizde bulundun. Ah Helicanus,
Diz çök! kutlu tanrılara şükret bizi tehdit eden
Gökgürültüleri kadar yüksek sesle: bu Marina.
Annenin adı neydi? bana tek bunu söyle,
Çünkü gerçek ne kadar doğrulansa yetmez,
Şüpheler ilelebet uykuya daldılarsa da.

MARINA

Önce, efendim, adınızı lütfedin.

PERICLES

Ben Surlu Pericles'im: ama söyle bana şimdi
Boğulan kraliçemin adını, diğer her dediğinde
Tanrılar kadar kusursuzdun, krallıkların varisi,
Ve yeni bir hayat ver baban Pericles'e.

MARINA

Kızınız olmak için tek gereken söylemek mi
Annemin adının Thaisa olduğunu?
Thaisa'ydı annem, sona erdi
Ben başladığım an.

PERICLES

Kutlu olasın! kalk; sen benim evladımsın.
Bana yeni giysiler verin. Kendi evladım, Helicanus,
Tarsus'da ölmemiş, dedikleri gibi,
Vicdansız Cleon'un elinden; sana hepsini anlatır,
Diz çöktüğün zaman, bizzat kendin anlarsın
Senin prensesinin ta kendisi olduğunu. Bu da kim?

HELICANUS

Efendim, Midilli valisi,
Kederli halinizi duyunca
Sizi görmeye gelmiş.

PERICLES

Sizi kucaklıyorum.
Bana urbalarımı verin; gördüklerim aklımı başımdan aldı.
Ey gökler kutsayın kızımı! Ama dinleyin, bu müzik?
Anlat Helicanus'a, Marina, anlat ona
Tek tek herşeyi, çünkü hâlâ şüphede gibi,
Nasıl da belli kızım olduğun. *(Müzik.)* Ama bu müzik de nesi?

HELICANUS

Efendim, ben bir şey duymuyorum.

PERICLES

Hiç mi?
Göklerin müziği! Dinle, Marina.

LYSIMACHUS

İtiraz etmek iyi olmaz; evet deyin.

PERICLES

En nadide sesler! Duymuyor musunuz?

LYSIMACHUS

Müziği mi, efendim? Ben duyuyorum.

PERICLES

İlahi bir müzik!
Dinlemeye zorluyor beni, ağır bir uyku
Asılıyor gözlerime; istirahat edeyim.
(Uyuyakalır.)

LYSIMACHUS

Başına yastık getirin. Onu yalnız bırakalım.
Evet, sevgili dostlarım,
İnancıma cevap idiyse bu olan,
Sizi hep hatırlayacağım.
(Pericles dışında hepsi çıkar.)
(Diana rüyasında Pericles'e görünür.)

DIANA

Tapınağım Efes'tedir; acele oraya git,
Ve sunağımda kurban kes.
Orada, rahibelerim toplandıkları zaman,
Herkesin önünde,
Karını denizde kaybettiğini anlat.
Bahtsızlığına ağla, kızınla beraber, bağıra bağıra
Bir bir anlat hepsini yeni baştan.
Ya dediğimi yap, ya da keder içinde yaşa;
Yap, mutlu ol; gümüş yayım üstüne!
Uyan ve rüyanı anlat.

(Yokolur.)

PERICLES

Kutsal Diana, gümüş tanrıça,
Sana itaat edeceğim. Helicanus!

(Lysimachus, Helicanus ve Marina girer.)

HELICANUS

Efendim?

PERICLES

Amacım Tarsus'a gitmek ve vurmaktı
O nankör Cleon'u; ama daha önce
Başka bir vazifem var; Efes'e doğru çevir
Şişkin yelkenlerimizi: nedenini sonra söylerim.
Şöyle bir dinlenelim sahilinizde, efendim,
Size altın verelim hedefimizin
İhtiyaç duyacağı erzak için.

LYSIMACHUS

Efendim,
Başımın üstünde; hem, kıyıya çıktığınız zaman,
Bir başka maruzatım olacak.

PERICLES

Gönlünce olacak,
Niyetin kızımı istemekse; öyle görünüyor ki
Ona şerefli davranmışsın.

LYSIMACHUS

Efendim, bana yaslanın.

PERICLES

Gel, Marina.

(Çıkarlar.)

II. SAHNE

(Efes, Diana Tapınağı; Thaisa başrahibe olarak Sunağın yanında duruyor; her iki yanda birkaç bakire; Cerimon ve diğer Efesliler izliyor.)

(Gower girer.)

Artık kumumuz tükendi sayılır;
Az daha aksın, sonra susacak.
Son dileğim, nezaket gösterip,
Çünkü böyle bir nezaket içime su serper,
Hemen hayal ediverin
Ne cümbüş, ne şenlik, ne gösteri,
Ne piyes ve neşeli şölen yaptığını
Vali'nin Midilli'de
Kralı selamlamak için. Muradına erdi
Söz alarak güzel Marina'yla
Evleneceğine dair; ama Pericles
Kurbanını kesmeden önce değil
Diana'nın buyurduğu gibi: yolları oraya,
Aradaki zaman, bırakın geçiversin.
Kanatlı hızla doldu yelkenler,
Dilekler kabul oldu dilendikleri anda.
Efes'teki tapınakta görün
Kralımızı ve dostlarını.
Buraya geliyorsa böyle eğer bir hamlede
Eksik olmayın, hep hayaliniz sayesinde.

(Çıkar.)

III. SAHNE

(Aynısı.)

(Pericles maiyetiyle girer; Lysimachus, Helicanus ve Marina.)

PERICLES

Selam, ulu Diana! buyruğunu yerine getirmek için
Burada ilan ediyorum Sur kralı olduğumu;
Kaçmaya zorlanınca ülkemden, güzel
Thaisa'yla evlendim Pentapolis'te.
O doğum yaparken denizde öldü, ama bir kız çocuk
Getirdi dünyaya, Marina adında; kendisi, ey ulu tanrıça,
Senin beyaz elbiseni giyer halihazırda. Tarsus'ta
Cleon büyüttü onu, ondört yaşında da
Öldürmeye kalktı; ama iyi talihi
Onu Midilli'ye getirdi; o kıyılara karşı
Giderken, kısmeti gemimize getirdi onu,
Ve orada, kendi berrak hafızasıyla,
Kızım olduğunu ortaya çıkardı.

THAISA

Bu ses, bu yüz!
Sensin, sensin– Ah soylu Pericles!
(Bayılır.)

PERICLES

Hemşirenin derdi nedir? Ölüyor, yardım edin!

CERIMON

Soylu efendim,
Diana'nın sunağına anlattığınız doğruysa,
Bu sizin karınız.

PERICLES

Be mübarek, hayır:
Bu kollarla denize attım onu.

CERIMON

Kıyıya vurdu, emin olun.

PERICLES

Öyle besbelli.

CERIMON

Hanıma yardım edin. Sevinçten bayıldı.
Bir fırtınalı sabah vakti vurdu bu hanım
Kıyıya. Tabutu açtım, içinde zengin mücevherler
Buldum; onu iyileştirdim ve buraya,
Diana'nın tapınağına yerleştirdim.

PERICLES

Onları görebilir miyiz?

CERIMON

Efendim, evime getirilip verilecekler size,
Sizi evime davet ediyorum. Bakın, Thaisa
Kendine geldi.

THAISA

Bakayım!
Kocam değilse eğer bu, inancım
Kulak vermeyecek heyecanıma,
Reddedecek, gördüğümü. Ah, efendim,
Pericles değil misiniz? Onun gibi konuştunuz,
Ona benziyorsunuz. Bir fırtına, bir doğum ve
Bir ölümden bahsetmediniz mi?

PERICLES

Ölen Thaisa'nın sesi!

THAISA

O Thaisa'yım ben, öldü, boğuldu
Sanılan.

PERICLES

Ölümsüz Diana!

THAISA

Şimdi daha iyi çıkarıyorum seni.
Gözyaşları içinde ayrıldığımız zaman Pentapolis'ten,
Babam kral sana böyle bir yüzük verdi.

(Pericles'in yüzüğüne işaret eder.)

PERICLES

Bu işte: bu kadar. Ey tanrılar, bu iyiliğiniz
Geçmiş acılarımı hafifletiyor. Ne iyilik edersiniz,
Dudaklarına dokununca eriyip
Gitsem ilelebet. Hadi gel, gömül
Bir ikinci kez bu kollara.

MARINA

Kalbim
Sarsılıyor annemin göğsüne sığınmak için.
(Thaisa'nın önünde diz çöker.)

PERICLES

Bak, kim var burada, etinin eti, Thaisa;
Denizdeki yükün, adı Marina
Çünkü denizde doğdu.

THAISA

Varol, canım benim!

HELICANUS

Selam olsun, hanımefendi, kraliçem!

THAISA

Sizi tanımıyorum.

PERICLES

Benden duymuşsundur, Sur'dan kaçtığım zaman
Arkamda tecrübeli bir vekil bıraktığımı;
Adına ne demiştim, hatırlıyor musun?
Sık sık adını anardım.

THAISA

Helicanus'du adı.

PERICLES

Kanıtsa kanıt!
Kucakla onu, sevgili Thaisa; bu o.
Şimdi bana nasıl bulunduğunu anlat,
Nasıl oldu da esirgendin, minnettarlığımız kime,
Tanrıların yanında, bu büyük mucize için.

THAISA

Lord Cerimon, efendim; bu adam,

Onun vasıtasıyla tanrılar güçlerini gösterdiler,
Kendisi baştan sona tatmin edebilir seni.

PERICLES

Muhterem beyefendi,
Tanrılar hiç bir ölümlü temsilciye sahip olamazlar
Tanrıya sizden daha fazla benzeyen. Anlatır mısınız
Bu ölü kraliçenin nasıl yeniden yaşadığını?

CERIMON

Anlatırım, efendim.
Rica ederim, önce benimle evime buyrun,
Yanında bulduklarımızı da görün orada;
Nasıl bu tapınağa yerleştirildiğini de;
Gerekli hiçbir şeyi atlamadan.

PERICLES

Lekesiz Diana,
Rüyan için sana şükrediyorum; gece sunuları da
Sunacağım sana. Thaisa,
Bu prens, kızının yakışıklı sözlüsü,
Pentapolis'de onunla evlenecek.
Şimdi de beni hasta gösteren bu süsü
Kesip şekle sokacağım;
Bu ondört yıl tek usturanın değmediği şeyi
Düğününüz hatırına adam edeceğim.

THAISA

Lord Cerimon güvenilir mektuplar aldı, efendim,
Babam ölmüş.

PERICLES

Tanrılar yıldız yapsınlar onu! Ama orada, kraliçem,
Çocukların evliliğini kutlayacağız, biz de
O krallıkta geçireceğiz kalan günlerimizi.
Oğlumuzla kızımız Sur'da hüküm sürecekler.
Lord Cerimon, böyle oyalanmak geçirmiyor isteğimizi,
Buyrun, gidelim, dinleyelim eksik kalan hikayemizi.

(Çıkarlar.)

Sonsöz

(Gower girer.)

Antiochus ve kızında canavarca şehvetin
Uygun ve adil ödülünü dinlediniz.
Pericles, kraliçesi ve kızında, şiddetli ve inatçı
Kaderin kurbanı olsa da yıkıma karşı koyan namus,
Gördünüz, tanrıların desteğini aldı ve
Sonunda neşeyle taçlandırıldı.
Helicanus'da bir hakikat, inanç ve sadakat
Kişisini kolayca teşhis edebilirsiniz.
Muhterem Cerimon'da da açıkça görülüyor
Bilgili hayırseverliğin her daim taşıdığı değer.
Alçak Cleon'la karısına gelince, haberi
Yayılınca Pericles'in şerefli adına yaptığı
Lanetli hareketin, şehir öfkeyle ayaklanıp
Onu da onun olanları da yaktı sarayının içinde:
Tanrılar cinayetin cezasından hoşnut gibiler
İşlenmemiş, kastedilmiş bile olsa.
Sabrınız için ödülünüz yeni neşeler olsun!
Bizim oyunumuz da böylece son bulsun.
(Çıkar.)

Hasan Âli Yücel Klasikler Dizisi'nde Yayımlanan Eserler

1. GURUR VE ÖNYARGI
   Jane Austen
2. GECEYE ÖVGÜLER
   Novalis
3. BÜTÜN MASALLAR, BÜTÜN ÖYKÜLER
   Oscar Wilde
4. SEÇME MASALLAR
   Hans Christian Andersen
5. KEREM İLE ASLI
   Hazırlayan ve Çev. İsa Öztürk
6. YÜREK BURGUSU
   Henry James
7. DUINO AĞITLARI
   Reiner Maria Rilke
8. MODESTE MIGNON
   Honoré de Balzac
9. KANLI DÜĞÜN
   Federico Garcia Lorca
10. HÜSN Ü AŞK
    Şeyh Galib
11. YARAT EY SANATÇI
    Johann Wolfgang von Goethe
12. GORGİAS
    Platon
13. DEDEKTİF (AUGUSTE DUPİN) ÖYKÜLERİ
    Edgar Allan Poe
14. ERMİŞ ANTONIUS VE ŞEYTAN
    Gustave Flaubert
15. YERLEŞİK DÜŞÜNCELER SÖZLÜĞÜ
    Gustave Flaubert
16. PARİS SIKINTISI
    Charles Baudelaire
17. YERGİLER
    Iuvenalis
18. YUNUS EMRE, HAYATI VE BÜTÜN ŞİİRLERİ
    Abdülbâki Gölpınarlı
19. SEÇME ŞİİRLER
    Emily Dickinson
20. KAMELYALI KADIN
    Alexandre Dumas Fils

21. DÖRTLÜKLER
Ömer Hayyam
22. YAŞAM BİLGELİĞİ ÜZERİNE AFORİZMALAR
Arthur Schopenhauer
23. DENEMELER
Montaigne
24. DEVLET
Platon
25. GARGANTUA
François Rabelais
26. OBLOMOV
İvan Gonçarov
27. UTOPIA
Thomas More
28. TARİH
Heredetos
29. KAYGI KAVRAMI
Søren Kierkegaard
30. ŞÖLEN-DOSTLUK
Platon
31. BÜTÜN ROMANLAR, BÜTÜN ÖYKÜLER
Aleksandr Puşkin
32. SEVİYORDUM SİZİ
Aleksandr Puşkin
33. MADAME BOVARY
Gustave Flaubert
34. BABALAR VE OĞULLAR
Ivan Turgenyev
35. KÖPEĞİYLE DOLAŞAN KADIN
Anton Çehov
36. BÜYÜK OYUNLAR
Anton Çehov
37. CİMRİ
Molière
38. MACBETH
William Shakespeare
39. ANTONIUS VE KLEOPATRA
William Shakespeare
40. AKŞAM TOPLANTILARI
Nikolay Gogol
41. HİTOPADEŞA
Narayana
42. MANTIK AL-TAYR
Feridüddin Attâr
43. HAGAKURE: Saklı Yapraklar
Yamamoto

44. EŞEKARILARI, KADINLAR SAVAŞI VE DİĞER OYUNLAR
Aristophanes
45. SUÇ VE CEZA
Fyodor Dostoyevski
46. SİS
Miguel de Unamuno
47. BRAND-PEER GYNT
İbsen
48. ARABESKLER
Nikolay Gogol
49. TOPLUM SÖZLEŞMESİ
Jean Jacques Rousseau
50. MİLLETLERİN ZENGİNLİĞİ
Adam Smith
51. MASALLAR
La Fontaine
52. GULLIVER'İN GEZİLERİ
Jonathan Swift
53. URSULE MIROUËT
Honoré de Balzac
54. RUBAİLER
Mevlânâ
55. MEDEA
Seneca
56. JULIUS CAESAR
William Shakespeare
57. BİLİMLER VE SANAT ÜSTÜNE SÖYLEV
Jean Jacques Rousseau
58. KADIN HAKLARININ GEREKÇELENDİRİLMESİ
Mary Wollstonecraft
59. KISA ROMANLAR, UZUN ÖYKÜLER
Henry James
60. HOPHOPNAME (Seçmeler)
Mirze Elekber Sabir
61. KARAMAZOV KARDEŞLER
Fyodor Dostoyevski
62. TOPRAK ARABACIK (Mriçchakatika)
Şudraka
63. DİLLERİN KÖKENİ ÜSTÜNE DENEME
Jean Jacques Rousseau
64. AKTÖRLÜK ÜZERİNE AYKIRI DÜŞÜNCELER
Diderot
65. YAŞAMININ SON YILLARINDA GOETHE İLE KONUŞMALAR
Johann Peter Eckermann
66. SENECA
Phaedra
67. ABEL SANCHEZ –Tutkulu Bir Aşk Hikayesi, TULA TEYZE
Miguel de Unamuno

HASAN ALİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

LXVIII

WILLIAM SHAKESPEARE

William Shakespeare (1564-1616): Oyunları ve şiirlerinde insanlık durumlarını dile getiriş gücüyle yaklaşık 400 yıldır bütün dünya okur ve seyircilerini etkilemeyi sürdüren efsanevi yazar, son oyunlarından Pericles'te yeni bir metafizik ve daha esnek bir üslup sergiliyor. Yalınlığıyla dikkati çeken bu oyun Shakespeare'in sağlığında sahnelenmiş (1608) ve o sırada en popüler oyunu olmuştur.

W. SHAKESPEARE - BÜTÜN ESERLERİ : 4

PERICLES

Hamdi Koç (1963): İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. Hokka dergisinin yayın kurulunda bulundu. 1992'de Çocuk Ölümü Şarkıları'ndan başlayarak hemen her yapıtıyla dikkati çeken Hamdi Koç'un o tarihten bu yana beş romanı yayımlandı. Eserlerini çevirdiği yazarlar arasında Shakespeare, Faulkner, Beckett ve Joyce yer alıyor.

KDV dahil fiyatı
10 TL

